

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 8 kwietnia 2022 r.
(OR. pl)

8064/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0104 (COD)

ENV 339
COMER 41
SAN 216
AGRI 148
MI 276
COMPET 229
CONSOM 86
IND 112
ENT 47
CODEC 472
IA 40

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 6 kwietnia 2022 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2022) 156 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) i dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 156 final.

Załącznik: COM(2022) 156 final

Strasburg, dnia 5.4.2022 r.
COM(2022) 156 final

2022/0104 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca
dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r.
w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich
kontrola) i dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie
składowania odpadów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2022) 169 final} - {SWD(2022) 110 final} - {SWD(2022) 111 final} -
{SWD(2022) 112 final}

SPIS TREŚCI

UZASADNIENIE	3
1. KONTEKST WNIOSKU	3
2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ.....	11
3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW	12
4. WPŁYW NA BUDŻET	16
5. ELEMENTY FAKULTATYWNE.....	17
DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY	
zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) i dyrektywę Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów	24
OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI	58
1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	58
1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy	58
1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa.....	58
1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:.....	58
1.4. Cel(e)	58
1.4.1. Cel(e) ogólny(e).....	58
1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)	58
1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ	59
1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów	59
1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy	60
1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	60
1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii.....	61
1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań.....	62
1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	62
1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków	62

1.6.	Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy	67
1.7.	Planowane tryby zarządzania	67
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	67
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	67
2.2.	System zarządzania i kontroli	68
2.2.1.	Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli	68
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia	68
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)	68
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom	68
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY	68
3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ	68
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	70
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne	70
3.2.2.	Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych	75
3.2.3.	Szacunkowy wpływ na zasoby ECHA	76
3.2.3.1.	Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie w Komisji	77
3.2.4.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	78
3.2.5.	Udział osób trzecich w finansowaniu	78
3.3.	Szacunkowy wpływ na dochody	78

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Dyrektywa 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych („IED”)¹ w zintegrowany sposób, w podziale na sektory reguluje wpływ na środowisko około 52 000 działających na dużą skalę europejskich instalacji przemysłowych i gospodarstw chowu zwierząt gospodarskich („instalacje rolno-przemysłowe”) o wysokim ryzyku zanieczyszczenia. Obejmuje ona wszystkie istotne zanieczyszczenia, które są potencjalnie emitowane przez instalacje rolno-przemysłowe i które mają wpływ na zdrowie ludzkie i środowisko. Instalacje, których dotyczą przepisy IED, odpowiadają za około 20 % masy całkowitej emisji zanieczyszczeń do powietrza w UE, około 20 % emisji zanieczyszczeń do wód oraz w przybliżeniu 40 % emisji gazów cieplarnianych. Do rodzajów działalności regulowanych przepisami IED należą elektrownie, rafinerie, obróbka odpadów i spalanie, produkcja metali, cementu, szkła, chemikaliów, pulpy celulozowej i papieru, żywności i napojów oraz intensywny chów świń i drobiu. Instalacja regulowana przepisami IED może prowadzić kilka rodzajów działalności objętych IED, np. produkcję cementu i współspalanie odpadów.

W ocenie IED przeprowadzonej w 2020 r.² stwierdzono, że ogólnie jest ona skuteczna pod względem zapobiegania zanieczyszczeniom powietrza, wody i gleby wynikającym z działalności przemysłowej oraz w ich kontrolowaniu, a także pod względem propagowania stosowania najlepszych dostępnych technik (BAT). Dzięki IED znacząco ograniczono emisje zanieczyszczeń do powietrza oraz, w mniejszym stopniu, emisje zanieczyszczeń do wód. Dyrektywa przyczyniła się również do ograniczenia emisji zanieczyszczeń do gleby z instalacji objętych IED. Chociaż trudniej jest ocenić jej wpływ na zasobooszczędność, gospodarkę o obiegu zamkniętym i innowacje, wydaje się, że wkład dyrektywy był pozytywny, aczkolwiek na ograniczoną skalę. Dyrektywa przyczyniła się także w ograniczonym stopniu do obniżenia emisyjności w ramach ograniczeń nałożonych obecnie na IED. Jeżeli chodzi o pozostałe kwestie, takie jak publiczny dostęp do informacji i dostęp do wymiaru sprawiedliwości, nastąpiła poprawa w porównaniu z wcześniejszym prawodawstwem, które IED zastąpiła.

W ocenie zidentyfikowano jednak również kilka obszarów, w których można wprowadzić usprawnienia w świetle nowych wyzwań. Wskazano, że chociaż dyrektywa zapewnia solidne ramy, nie jest wdrażana w spójny sposób we wszystkich państwach członkowskich, a różne poziomy ambicji uniemożliwiają pełne osiągnięcie celów określonych w tym instrumencie. Wyzwania te ograniczają skuteczność dyrektywy, jeżeli chodzi o ograniczenie obciążeń dla środowiska powodowanych przez instalacje rolno-przemysłowe oraz ustanowienie równych warunków działania zapewniających wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Jak stwierdził Europejski Trybunał Obrachunkowy, kwestie te mają również

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola), Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

² Dokument roboczy służb Komisji, Ocena dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych (IED), SWD(2020) 181 final.

wpływ na skuteczność IED pod względem wdrażania zasady „zanieczyszczający płaci” w odpowiedni sposób.

Aby sprostać tym wyzwaniom i zachęcić do głębokiej transformacji przemysłowej wymaganej w latach 2025–2050, Komisja zobowiązała się w Europejskim Zielonym Ładzie³ do dokonania przeglądu unijnych środków dotyczących ograniczenia zanieczyszczeń pochodzących z dużych instalacji rolno-przemysłowych. Ponadto Unia jest zaangażowana w realizację Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030⁴ oraz jej celów zrównoważonego rozwoju⁵. Niniejszy wniosek przyczynia się do realizacji kilku celów zrównoważonego rozwoju.

Ogólnym celem tej inicjatywy jest pomoc, w jak najbardziej skuteczny i efektywny sposób, w ochronie ekosystemów i zdrowia ludzkiego przed negatywnymi skutkami zanieczyszczeń pochodzących z dużych instalacji rolno-przemysłowych oraz zwiększenie odporności przemysłu UE na skutki zmiany klimatu. Zmiana IED służy stymulowaniu głębokiej transformacji rolno-przemysłowej w kierunku zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń dzięki zastosowaniu przełomowych technologii, przyczyniając się tym samym do realizacji celów określonych w Europejskim Zielonym Ładzie, tj. osiągnięcia neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla, zwiększenia efektywności energetycznej, zapewnienia nietoksycznego środowiska i gospodarki o obiegu zamkniętym. Jednym z jej założeń jest również dalsze wspieranie tworzenia konkurencyjnych równych warunków działania zapewniających wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Ponadto zmiana IED ma doprowadzić do unowocześnienia i uproszczenia obowiązujących przepisów, np. dzięki cyfryzacji i pogłębieniu wiedzy na temat źródeł zanieczyszczeń. Inicjatywa ta ma także przyczynić się do zwiększenia udziału społeczeństwa w procesie podejmowania decyzji oraz poprawy dostępu do informacji i wymiaru sprawiedliwości, w tym do skutecznych mechanizmów dochodzenia roszczeń.

Dokładniej rzecz ujmując, zmiana dyrektywy będzie miała na celu:

- (i) zwiększenie skuteczności IED w zapobieganiu lub, jeżeli jest to niepraktyczne, minimalizowaniu emisji zanieczyszczeń pochodzących z instalacji rolno-przemysłowych u źródła, potwierdzonym utrzymującymi się lub nasilającymi tendencjami spadkowymi poziomów emisji, w celu uniknięcia lub ograniczenia negatywnych skutków dla zdrowia i środowiska, z uwzględnieniem stanu środowiska na obszarze, na który emisje te mają wpływ;
- (ii) zapewnienie osobom prywatnym i społeczeństwu obywatelskiemu dostępu do informacji, udziału w procesie podejmowania decyzji oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości (w tym skutecznego dochodzenia roszczeń) w związku z wydawaniem pozwoleń, eksploatacją i kontrolą instalacji podlegających regulacji, co spowoduje intensyfikację działań społeczeństwa obywatelskiego;
- (iii) sprecyzowanie i uproszczenie przepisów oraz ograniczenie obciążeń administracyjnych przy jednoczesnym propagowaniu spójnego wdrażania przez państwa członkowskie;

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final.

⁴ https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁵ <https://sdgs.un.org/goals>

- (iv) zachęcanie do stosowania innowacyjnych technologii i technik w trakcie trwającej transformacji przemysłowej w drodze niezwłocznej zmiany dokumentów referencyjnych BAT (dokumentów BREF), jeżeli istnieją dowody świadczące o tym, że dostępne są innowacyjne techniki dające lepsze wyniki, oraz zapewnienia, aby pozwolenia były wsparciem dla liderów;
- (v) wspieranie przejścia na stosowanie bezpieczniejszych i mniej toksycznych chemikaliów, poprawy zasobooszczędności (energia, woda i zapobieganie powstawaniu odpadów) oraz rozszerzania obiegu zamkniętego;
- (vi) wspieranie obniżenia emisyjności poprzez ułatwianie synergii w stosowaniu technik zapobiegających zanieczyszczeniom i emisjom dwutlenku węgla lub ograniczających je oraz inwestowanie w takie techniki, potwierdzonego przez połączenie tendencji w zakresie intensywności emisji;
- (vii) przeciwdziałanie szkodliwym skutkom dla zdrowia i środowiska wynikającym z działalności rolno-przemysłowej, która obecnie nie jest uregulowana przepisami IED, potwierdzone przez malejące tendencje w zakresie intensywności emisji .

Rada⁶ i Parlament Europejski^{7,8,9} z zadowoleniem przyjęły zmianę IED i wyraziły oczekiwania, że zmiana ta powinna dotyczyć przeciwdziałania emisjom zanieczyszczeń do powietrza pochodzącym z działalności przemysłowej i rolniczej oraz przyczynić się do rozwoju gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym w wyniku propagowania ponownego wykorzystania wody w przemyśle^{10,11}. Europejski panel obywatelski ds. zmiany klimatu i środowiska przyjął w tym względzie wyraźne zalecenia w ramach Konferencji w sprawie przyszłości Europy¹². W tym kontekście obywatele Unii wyrazili zdecydowane poparcie dla działań UE mających na celu zwalczanie zanieczyszczeń wody, gleby i powietrza oraz redukcję emisji metanu, a także podkreślili odpowiedzialność zanieczyszczających.

Wielostronna grupa ekspertów wysokiego szczebla ds. sektorów energochłonnych doradzająca Komisji w kwestiach polityki związanej z sektorami energochłonnymi od 2015 r. opracowała plan generalny¹³ przedstawiający zalecenia dotyczące ustanowienia ram politycznych niezbędnych do zarządzania transformacją przy jednoczesnym utrzymaniu konkurencyjności przemysłu. W planie tym zalecono, aby „proces udzielania pozwoleń przewidziany w dyrektywie w sprawie emisji przemysłowych został dostosowany do

⁶ Konkluzje Rady z dnia 5 marca 2020 r. (6650-2020).

⁷ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie wdrażania dyrektyw w sprawie jakości powietrza: dyrektywa 2004/107/WE i dyrektywa 2008/50/WE (2020/2091(INI)).

⁸ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (2019/2956(RSP)).

⁹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie nowej strategii przemysłowej dla Europy (2020/2076(INI)).

¹⁰ Konkluzje Rady z dnia 3 czerwca 2021 r. (9419/21).

¹¹ Komunikat Komisji „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy”, COM(2020) 98 final.

¹² <https://futureu.europa.eu/pages/about>

¹³ Zob. „Masterplan for a competitive transformation of EU energy-intensive industries enabling a climate-neutral, circular economy by 2050” [„Plan konkurencyjnej transformacji energochłonnych sektorów przemysłu UE umożliwiającej zapewnienie neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym do 2050 r.”], dostępny pod adresem: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/be308ba7-14da-11ea-8c1f-01aa75ed71a1/language-en>

wspierania środków służących redukcji emisji gazów cieplarnianych w instalacjach energochłonnych przez cały okres transformacji”.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Europejski Zielony Ład to europejska strategia na rzecz wzrostu, której celem jest zapewnienie do 2050 r. neutralnej dla klimatu, czystej gospodarki o obiegu zamkniętym, optymalizacji gospodarowania zasobami i efektywności energetycznej oraz minimalizacji zanieczyszczenia, przy jednoczesnym uznaniu potrzeby strategii politycznych, które przyniosą głęboką transformację, zgodnie z zasadą „efektywność energetyczna przede wszystkim”. Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności¹⁴ z października 2020 r. oraz plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń¹⁵ przyjęty w maju 2021 r. odnoszą się w szczególności do aspektów Europejskiego Zielonego Ładu związanych z zanieczyszczeniem. Jednocześnie w nowej strategii przemysłowej dla Europy¹⁶ podkreślono konieczność prowadzenia badań, wprowadzania innowacji i inwestowania w nowe technologie, aby wzmocnić konkurencyjność przemysłową Europy i ułatwić przejście przemysłu na prawdziwie zrównoważoną, bardziej ekologiczną, wydajną i cyfrową gospodarkę. W zaktualizowanej wersji tej strategii z maja 2021 r.¹⁷ jeszcze mocniej podkreśla się potencjalną rolę technologii transformacyjnych.

Do innych szczególnie istotnych polityk należą pakiet „Gotowi na 55”¹⁸, strategia UE na rzecz ograniczenia emisji metanu¹⁹ oraz zobowiązanie z Glasgow dotyczące metanu, strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu²⁰, unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030²¹, strategia „Od pola do stołu”²², unijna strategia ochrony gleb²³ i inicjatywa dotycząca zrównoważonych produktów²⁴.

¹⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska, COM(2020) 667 final.

¹⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, COM(2021) 400 final.

¹⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Nowa strategia przemysłowa dla Europy, COM(2020) 102 final.

¹⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy, COM(2021) 350 final.

¹⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Gotowi na 55”: osiągnięcie unijnego celu klimatycznego na 2030 r. w drodze do neutralności klimatycznej, COM(2021) 550 final.

¹⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczący strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu, COM(2020) 663 final.

²⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Budując Europę odporną na zmiany klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu, COM(2021) 82 final.

²¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia, COM(2020) 380 final.

²² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Strategia „Od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego, COM(2020) 381 final.

W Europejskim Zielonym Ładzie Komisja zobowiązała się do dokonania przeglądu unijnych środków dotyczących ograniczenia zanieczyszczeń pochodzących z dużych instalacji przemysłowych. Komisja realizuje to zobowiązanie w szczególności poprzez badanie zakresu prawodawstwa oraz możliwości doprowadzenia do pełnej spójności przepisów UE w tej dziedzinie z dążeniem do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, a także z polityką klimatyczną, energetyczną oraz dotyczącą gospodarki o obiegu zamkniętym, mając na uwadze korzyści zarówno dla zdrowia publicznego, jak i różnorodności biologicznej. IED i rozporządzenie (WE) nr 166/2006 w sprawie Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń („rozporządzenie w sprawie E-PRTR”)²⁵ są uzupełniającymi się instrumentami regulującymi wpływ przemysłu na środowisko. Celem IED jest zagwarantowanie stopniowego ograniczania zanieczyszczeń pochodzących z największych instalacji rolno-przemysłowych²⁶ w UE, przy jednoczesnym zapewnieniu konkurencyjnych równych warunków działania. Rozporządzenie w sprawie E-PRTR ułatwia monitorowanie starań na rzecz zmniejszenia zanieczyszczenia poprzez poprawę jakości publicznie dostępnych informacji na temat rzeczywistych wyników funkcjonowania instalacji.

Przepisy te są powiązane z wieloma innymi obszarami polityki, ponieważ mają na celu ograniczenie w sposób całościowy obciążeń dla środowiska powodowanych przez instalacje rolno-przemysłowe.

IED odgrywa istotną rolę w ograniczaniu emisji zanieczyszczeń z przemysłu, w szczególności emisji do powietrza, ale w mniejszym stopniu przyczynia się do rozwoju gospodarki o obiegu zamkniętym (zasobooszczędność) oraz do redukcji emisji zanieczyszczeń do wody.

Woda jest jednym z trzech głównych filarów planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń, którego celem jest powstanie do 2050 r. społeczeństwa wolnego od toksyn i zgodnie którym stopień zanieczyszczenia zostanie zredukowany do zera lub do poziomu, który nie będzie już szkodliwy dla przyrody i ludzi. Oznacza to działania nie tylko na końcowych etapach, np. na poziomie oczyszczalni ścieków, ale także na początkowych etapach, na których substancje są produkowane i wykorzystywane. Niniejszy wniosek dotyczący zmiany IED jest zgodny z unijnym prawodawstwem w dziedzinie polityki wodnej, w szczególności z dyrektywą 2000/60/WE (ramowa dyrektywa wodna²⁷) oraz dwiema związanymi z nią dyrektywami, dyrektywą 2006/118/WE (w sprawie wód podziemnych²⁸)

²³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Strategia UE na rzecz ochrony gleb 2030 – Korzyści ze zdrowych gleb dla ludzi, żywności, przyrody i klimatu, COM(2021) 699 final.

²⁴ COM(2022) 142.

²⁵ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE, Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1.

²⁶ Wyrażenie „instalacje rolno-przemysłowe” jest stosowane w celu uwzględnienia wszystkich rodzajów działalności, które mogą być uregulowane przepisami IED, w tym w szczególności sektorów energochłonnych i chowu zwierząt gospodarskich.

²⁷ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

²⁸ Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19.

i dyrektywą 2008/105/WE, zmienioną dyrektywą 2013/39/WE, w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej²⁹.

Unijne prawodawstwo w dziedzinie polityki wodnej zobowiązuje państwa członkowskie do unikania pogarszania stanu wszystkich jednolitych części wód oraz do osiągnięcia dobrego stanu wszystkich jednolitych części wód za pomocą systemu zintegrowanego gospodarowania zasobami wodnymi w każdym dorzeczu. W ramach sześcioletnich cykli gospodarowania przeprowadza się ocenę stanu ekologicznego i chemicznego (wody powierzchniowe) oraz stanu ilościowego i chemicznego (wody podziemne), a także planuje działania mające na celu eliminowanie wszelkich oddziaływań na jednolite części wód, w tym ze strony rolnictwa, przemysłu, gospodarstw domowych i innej działalności gospodarczej (takiej jak żegluga, ochrona przeciwpowodziowa i energia wodna). W świetle planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń Komisja ogłosiła, że w 2022 r. sporządzi wniosek w sprawie dalszego zaostrzenia przepisów w zakresie zanieczyszczeń wód powierzchniowych i podziemnych, jako część wniosku ustawodawczego dotyczącego „zintegrowanego gospodarowania zasobami wodnymi”.

Wniosek dotyczący IED uzupełnia te inicjatywy, m.in. poprzez rozszerzenie zakresu dyrektywy, zachęcanie do rozwoju nowych technologii służących redukcji emisji, zwiększenie zasobooszczędności i efektywności energetycznej, propagowanie ponownego wykorzystania wody, zapewnienie lepiej kontrolowanych i bardziej zintegrowanych wymogów związanych z wydawaniem pozwoleń oraz wprowadzenie obowiązkowego systemu zarządzania środowiskowego. Wniosek ten przyczyni się do wzmocnienia zintegrowanego podejścia dzięki sprecyzowaniu wymogów w zakresie współpracy między odpowiednimi właściwymi organami. Współpraca ta obejmuje przegląd i aktualizację pozwoleń w zależności od stanu środowiska przyjmującego lub planowanie środków mających na celu zapewnienie zgodności z normami jakości środowiska, celami, planami i programami na podstawie prawodawstwa w dziedzinie polityki wodnej. Zostanie również zapewniona większa spójność poprzez doprecyzowanie przepisów mających zastosowanie do pośredniego uwalniania substancji zanieczyszczających do wody przez oczyszczalnie ścieków komunalnych. Sprzyjanie innowacjom pomoże rozwiązać problem trwałych substancji chemicznych i substancji niedawno zidentyfikowanych jako potencjalnie niebezpieczne, w tym substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS), mikrodrobin plastiku i produktów farmaceutycznych. Jest to zgodne ze strategią w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności, komunikatem Komisji Europejskiej w sprawie strategicznego podejścia do substancji farmaceutycznych w środowisku³⁰ oraz komunikatem dotyczącym strategii farmaceutycznej³¹.

²⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84.

³⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Strategiczne podejście Unii Europejskiej do substancji farmaceutycznych w środowisku, COM(2019) 128 final.

³¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Strategia farmaceutyczna dla Europy, COM(2020) 761 final.

Proces „wymiany informacji” w ramach IED, mający na celu opracowanie i przegląd dokumentów referencyjnych dotyczących najlepszych dostępnych technik (dokumentów BREF), powinien uwzględniać identyfikację substancji potencjalnie niebezpiecznych na podstawie unijnego prawodawstwa w dziedzinie polityki wodnej. Obejmują one w szczególności „listy obserwacyjne” substancji będących zagrożeniem dla wód podziemnych i wód powierzchniowych oraz substancji zidentyfikowanych na poziomie UE jako potencjalnie stwarzające znaczne ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem.

Wymiana informacji w ramach IED przyniesie również korzyści w postaci opracowania środków w zakresie efektywnego gospodarowania wodą i kwestii ponownego wykorzystania wody przez instalacje rolno-przemysłowe zgodnie z Planem działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym³², w którym zobowiązano się do propagowania ponownego wykorzystania wody w przemyśle. Rozporządzenie (UE) 2020/741 w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody³³, przyjęte w maju 2020 r., ma zastosowanie do ponownego wykorzystania wody do nawadniania w rolnictwie, ale podkreślono w nim również ogromny potencjał recyklingu i ponownego wykorzystania oczyszczonych ścieków do celów przemysłowych w ramach zintegrowanego gospodarowania zasobami wodnymi i gospodarki o obiegu zamkniętym.

Regulując niektóre rodzaje działalności u źródła, IED zapewnia wsparcie państwom członkowskim w wypełnianiu zobowiązań na podstawie innych przepisów UE, które określają normy jakości środowiska, takich jak przepisy ustanowione w dyrektywie w sprawie jakości powietrza³⁴. Zapewnia ona wsparcie państwom członkowskim również w realizacji celów na podstawie przepisów UE określających cele krajowe, takich jak przepisy dyrektywy w sprawie redukcji krajowych emisji³⁵, rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego³⁶ oraz dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej³⁷.

Poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami zgodnie z IED wykorzystano do określenia kryteriów nieczynienia poważnych szkód na potrzeby aktu delegowanego w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zmiany klimatu³⁸. Proponowane

³² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy, COM(2020) 98 final.

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/741 z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody, Dz.U. L 177 z 5.6.2020, s. 32.

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1.

³⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE, Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 1.

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013, Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26.

³⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE, Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

³⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu

środki w ramach zmiany IED będą nadal wspierać na przestrzeni czasu unijną systematykę dotyczącą zrównoważonego rozwoju w zakresie zrównoważonych inwestycji dzięki ustanowieniu dodatkowych i zaktualizowanych kryteriów. Kryteria te zostaną określone z myślą o wniesieniu znaczącego wkładu w zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrolę, a dodatkowym celem będzie pomoc platformie ds. zrównoważonego finansowania w zdefiniowaniu działań, które można uznać za zrównoważone.

Ponadto IED pomaga zwiększyć ogólną efektywność środowiskową, przyczyniając się do osiągnięcia celów przewidzianych w innych przepisach sektorowych UE, w tym dotyczących REACH, odpadów i ochrony przyrody.

• **Spójność z innymi politykami Unii**

W 8. unijnym programie działań w zakresie środowiska³⁹ skoncentrowano się na sześciu wzajemnie powiązanych celach priorytetowych. Są to m.in.:

- art. 2 lit. d) – dążenie do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, między innymi w odniesieniu do szkodliwych chemikaliów, na rzecz nietoksycznego środowiska, w tym powietrza, wody i gleby. Ma on również na celu ograniczenie zanieczyszczenia świetlnego i zanieczyszczenia hałasem oraz ochronę zdrowia i dobrostanu ludzi, zwierząt i ekosystemów przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem;
- art. 2 lit. f) – promowanie środowiskowych aspektów zrównoważonego rozwoju i znaczne ograniczenie największych presji środowiskowych i klimatycznych związanych z produkcją i zużyciem w UE. Cel ten odnosi się w szczególności do obszaru energii, przemysłu, budownictwa i infrastruktury, mobilności, turystyki, handlu międzynarodowego i systemu żywnościowego.

Wniosek dotyczący IED przyczyni się do osiągnięcia tych celów.

Nowa rzeczywistość geopolityczna i sytuacja na rynku energii wymaga od Unii zdecydowanego przyspieszenia procesu przejścia na czystą energię i zwiększenia niezależności energetycznej Europy od nierzetelnych dostawców i niestabilnego sektora paliw kopalnych. W ramach reakcji UE na wojnę między Rosją a Ukrainą w 2022 r. inicjatywa REPowerEU⁴⁰ służy zwiększeniu odporności ogólnounijnego systemu energetycznego poprzez dywersyfikację dostaw gazu i ograniczenie wykorzystania paliw kopalnych dzięki przyspieszeniu efektywności energetycznej, wzrostowi udziału energii odnawialnej i elektryfikacji oraz rozwiązaniu problemu wąskich gardeł w infrastrukturze. Zmiana dyrektywy przyczynia się do zwiększenia odporności ogólnounijnego systemu

warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych, C(2021) 2800 final.

³⁹ Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 r., COM(2020) 652 final.

⁴⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, REPowerEU: Wspólne europejskie działania w kierunku bezpiecznej i zrównoważonej energii po przystępnej cenie, COM(2022) 108 final.

energetycznego poprzez poprawę efektywności energetycznej procesów przemysłowych w Unii.

Proponowana dyrektywa ma charakter pilotażowy, zgodnie z przyjętą przez Komisję zasadą „jedno więcej – jedno mniej”, mającą na celu ograniczenie obciążeń administracyjnych. W powiązonym sprawozdaniu z oceny skutków przedstawiono szczegółowe informacje na temat oczekiwanego obciążenia administracyjnego związanego z niniejszym wnioskiem. W sekcji niniejszego uzasadnienia poświęconej sprawności regulacyjnej i uproszczeniu omówiono środki zaproponowane z myślą o ograniczeniu obciążeń administracyjnych związanych z wnioskiem.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 192 TFUE. Zgodnie z art. 191 i art. 192 ust. 1 TFUE Unia jest zobowiązana przyczyniać się do osiągania następujących celów: zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska; promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów w dziedzinie środowiska oraz zwalczania zmian klimatu.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Cele tej dyrektywy, jakimi są zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i poprawy jakości środowiska w całej Unii, nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie. Ze względu na transgraniczny charakter zanieczyszczeń pochodzących z działalności przemysłowej możliwe jest lepsze osiągnięcie tych celów na poziomie unijnym, co uzasadnia przyjęcie przez UE środków zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

Zanieczyszczenia z instalacji rolno-przemysłowych rozprzestrzeniają się ponad granicami państwowymi i jedno państwo członkowskie nie jest w stanie samo zapewnić wystarczającej kontroli zanieczyszczeń. Ponadto eksploatacja zakładów przemysłowych jest ściśle związana z funkcjonowaniem jednolitego rynku. W przypadku braku ogólnounijnego podejścia do ustanawiania norm efektywności środowiskowej te same sektory podlegałyby różnym przepisom dotyczącym kontroli zanieczyszczeń w każdym państwie członkowskim, co stwarzałoby ryzyko powstania nierównych warunków działania, rozdrobnienia jednolitego rynku i utrudnienia starań UE na rzecz osiągnięcia określonego w Traktacie celu, jakim jest wysoki poziom ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego.

• Proporcjonalność

Sposób opracowania IED zapewnia proporcjonalność wyników dzięki (i) określeniu BAT jako najbardziej skutecznego pod względem środowiskowym i ekonomicznie opłacalnego zakresu sprawdzonych technik wykorzystywanych w danym sektorze oraz (ii) zezwoleniu na odstępstwa w pojedynczych przypadkach, jeżeli zastosowanie ogólnounijnych wymogów w zakresie BAT oznaczałoby koszty nieproporcjonalnie wyższe niż przewidywane korzyści dla środowiska/zdrowia.

Uzupełniająca ocena skutków obejmuje analizę skutków wszystkich proponowanych zmian w IED. Przeprowadzono zarówno ocenę jakościową, jak i ilościową, z której wynika, że

propozycje są proporcjonalne, tzn. że korzyści społeczne znacznie przewyższają poniesione koszty.

Środki o największym wpływie zostały zidentyfikowane jako rozszerzenie zakresu o gospodarstwa chowu bydła oraz większą liczbę gospodarstw chowu świń i drobiowych. Pieniężne korzyści dla zdrowia i środowiska wynikające z ograniczenia emisji metanu i amoniaku wycenia się na ponad 5,5 mld EUR rocznie, natomiast koszty przestrzegania przepisów wynoszą 265 mln EUR, a koszty administracyjne (administracje i operatorzy) – 223 mln EUR, co daje bardzo korzystny współczynnik kosztów i korzyści wynoszący 11.

- **Wybór instrumentu**

Cele określone w niniejszym wniosku można najlepiej zrealizować za pomocą dyrektywy. Jest to najbardziej odpowiedni instrument prawny do wprowadzenia zmian w obowiązującej dyrektywie w sprawie emisji przemysłowych (dyrektywa 2010/75/UE).

Dyrektywa nakłada na państwa członkowskie obowiązek osiągnięcia celów i wdrożenia środków do ich krajowych systemów prawa materialnego i procesowego. Jest to podejście, które daje państwom członkowskim większą swobodę w zakresie wdrażania środka UE niż rozporządzenie, ponieważ pozostawia im wybór najodpowiedniejszych sposobów wdrażania środków przewidzianych w dyrektywie. Dzięki temu państwa członkowskie mogą zapewnić uwzględnienie zmienionych przepisów w prawie materialnym i procesowym wdrażającym unijną dyrektywę w sprawie emisji przemysłowych, w szczególności regulującym wydawanie pozwoleń dla instalacji oraz środki egzekwowania przepisów i sankcje.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W ocenie IED przeprowadzonej w 2020 r.⁴¹ stwierdzono, że skutecznie przyczyniła się ona do ograniczenia wpływu na środowisko i zakłóceń konkurencji w UE. Proces sporządzania dokumentów BREF i identyfikacji BAT, znany również jako „proces z Sewilli”, sprawdził się dobrze i jest uznawany za model zarządzania opartego na współpracy.

IED przyczyniła się do znacznej redukcji emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz, w mniejszym stopniu, do redukcji emisji do wody. Przyczyniła się do ograniczenia emisji zanieczyszczeń do gleby z instalacji objętych IED. Jej skutki dla zasobooszczędności, gospodarki o obiegu zamkniętym i innowacji trudniej jest ocenić; wydaje się, że miała pozytywny wpływ, choć na ograniczoną skalę. Jeżeli chodzi o pozostałe kwestie, takie jak publiczny dostęp do informacji i dostęp do wymiaru sprawiedliwości, nastąpiła pewna poprawa.

IED została oceniona jako w znacznym stopniu skuteczna. Korzyści wynikające z konkluzji dotyczących BAT istotnie przewyższają koszty. Nie stwierdzono żadnych nieproporcjonalnych ani zbędnych kosztów administracyjnych. Odnotowano zróżnicowany wpływ na konkurencyjność UE, ale brak jest dowodów świadczących o tym, że jest to znaczny wpływ.

⁴¹ Jak wyżej, przypis 2.

Wszystkie grupy zainteresowanych stron uznały IED za odpowiedni instrument. Pozwala ona reagować na pojawiające się problemy środowiskowe, mimo że proces opracowywania dokumentów BREF jest długotrwały. Chociaż IED nie przyczyniła się znacząco do obniżenia emisyjności, opinie na temat jej znaczenia w tym zakresie są podzielone.

IED oceniono jako spójną wewnątrznie i z innymi obszarami polityki UE, jednak istnieje możliwość zwiększenia jej wkładu w tych obszarach. Niektóre wyzwania związane z wykładnią wymagają wyjaśnienia.

Uznano, że IED wnosi znaczną europejską wartość dodaną. Zapewnia ona bardziej spójne wymogi w zakresie redukcji zanieczyszczeń przemysłowych, w tym dzięki monitorowaniu i egzekwowaniu przepisów, co ogranicza zakłócenia na jednolitym rynku. Brak działań ze strony UE doprowadziłby do ustanowienia mniej wymagających norm oraz uzyskania mniejszych korzyści dla zdrowia i środowiska. Proces opracowywania dokumentów BREF jest niemożliwy do powielenia przez poszczególne państwa członkowskie i jest coraz częściej stosowany przez państwa niebędące członkami UE. Zdecentralizowane podejście przyjęte w IED jest zgodne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

W ramach oceny zidentyfikowano szereg obszarów, w których wyniki IED nie wydają się tak zadowalające, jak oczekiwano, jeżeli chodzi o ograniczanie emisji zanieczyszczeń, w szczególności do wody, przyczynianie się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, propagowanie produkcji nietoksycznej oraz zwiększenie zasobooszczędności i ponownego wykorzystania zasobów. Obszary te mają zasadnicze znaczenie dla przeglądu IED zapowiedzianego w komunikacie dotyczącym Europejskiego Zielonego Ładu.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ocena skutków towarzysząca połączonemu przeglądowi dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych (IED) i rozporządzenia w sprawie E-PRTR była przedmiotem szczegółowych konsultacji. Obejmowały one szereg różnych działań konsultacyjnych mających na celu zgromadzenie opinii wszystkich istotnych zainteresowanych stron oraz zapewnienie, aby opinie różnych organizacji i rodzajów zainteresowanych stron zostały wzięte pod uwagę.

Po pierwsze, za pomocą interaktywnego portalu Komisji „Wyraź swoją opinię” przekazano wstępne informacje zwrotne na temat opublikowanej wstępnej oceny skutków (154 odpowiedzi; okres konsultacji od 24 marca 2020 r. do 21 kwietnia 2020 r.). Następnie odbyły się wspólne konsultacje publiczne dotyczące IED i E-PRTR (ankieta internetowa na interaktywnym portalu Komisji „Wyraź swoją opinię”; 336 odpowiedzi; dostępna od 20 grudnia 2020 r. do 23 marca 2021 r.). Ankieta zawierała 24 pytania, z których cztery odnosiły się konkretnie do E-PRTR.

Później, od 8 lutego do 9 kwietnia 2021 r., przeprowadzono ukierunkowaną ankietę wśród zainteresowanych stron. Była to ankieta internetowa o bardziej szczegółowym charakterze (235 odpowiedzi), której celem było dalsze poszerzenie bazy dowodowej poprzez zgromadzenie bardziej specjalistycznych informacji zwrotnych od konkretnych grup zainteresowanych stron na temat sześciu problematycznych obszarów, pogrupowanych według wariantów uwzględnionych w badaniu oceny skutków.

Wspomniane obszary problematyczne były następujące: (i) środowisko jest zanieczyszczone; (ii) mamy do czynienia z kryzysem klimatycznym; (iii) zasoby naturalne wyczerpują się; (iv) najnowsze techniki nie są w stanie zapewnić zadowalającego rozwiązania dla obszarów problematycznych (i)–(iii); (v) osoby prywatne mają ograniczone możliwości uzyskania informacji na temat skutków powodowanych przez zakłady rolno-przemysłowe i podejmowania działań w związku z tymi skutkami; (vi) nadmierne obciążenia mogą wpłynąć na skuteczność instrumentu polityki.

Ponadto informacje zwrotne uzyskane dzięki tym ankietom uzupełniono konsultacjami z grupami dyskusyjnymi, które odbyły się w czerwcu i sierpniu 2021 roku i miały na celu zaangażowanie zainteresowanych stron w bardziej szczegółowe dyskusje na najważniejsze tematy. Zainteresowane strony zostały wybrane na podstawie reprezentowanych przez nie sektorów oraz w celu zapewnienia odpowiedniego rozmieszczenia geograficznego i rozkładu rodzaju zainteresowanych stron między organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska, przedstawiciele przemysłu oraz ministerstwa i właściwe organy państw członkowskich, aby umożliwić prowadzenie zrównoważonych dyskusji.

Co więcej, przeprowadzono dwa zdalne warsztaty dla zainteresowanych stron, które odbyły się 15 grudnia 2020 r. i 7–8 lipca 2021 r.

Spółeczeństwo obywatelskie i organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska uznały wszystkie powyższe obszary problematyczne za niezwykle istotne, w szczególności w odniesieniu do:

- kwestii wpływu na środowisko i obniżenia emisyjności, które nie zostały w wystarczającym stopniu rozwiązane za pomocą IED;
- konieczności szybszej aktualizacji wykazu zanieczyszczeń w E-PRTR z myślą o uwzględnieniu nowych zagrożeń; oraz
- ograniczonego dostępu do informacji na temat poziomów efektywności instalacji.

Ten ograniczony dostęp do informacji był postrzegany przez wszystkie grupy zainteresowanych stron jako poważny problem, który należy rozwiązać.

Wystąpiły jednak różnice w informacjach zwrotnych od stowarzyszeń branżowych i stowarzyszeń przedsiębiorców, które były bardziej neutralne (ale nie negatywne) pod względem uznania kwestii związanych z zasobooszczędnością i mniej toksyczną produkcją. Stowarzyszenia branżowe i stowarzyszenia przedsiębiorców były również bardziej neutralne, jeśli chodzi o uznanie konieczności wspierania obniżenia emisyjności, podkreślając potencjalne dodatkowe koszty sprawozdawczości i ryzyko pokrywania się z systemem handlu emisjami (ETS)⁴². Odnosząc się do ograniczonego zakresu dyrektywy, stowarzyszenia branżowe i stowarzyszenia przedsiębiorców zwróciły uwagę na kwestie kosztów i zaznaczyły, że istniejące systemy krajowe i obowiązujące przepisy UE są wystarczające do rozwiązania większości napotkanych trudności.

Wszystkie zainteresowane strony zgodziły się, że wkład IED w ułatwianie, wykorzystywanie i propagowanie innowacji jest zbyt ograniczony.

• **Ocena skutków**

Przeprowadzono ocenę skutków, która 10 grudnia 2021 r. uzyskała pozytywną opinię Rady ds. Kontroli Regulacyjnej⁴³.

Zaproponowano i oceniono pięć częściowo powiązanych ze sobą, ale niezależnych wariantów strategicznych; wybrane podwarianty odnoszące się do każdego obszaru problematycznego połączono w następujący preferowany pakiet strategiczny:

- skuteczność: pełne wdrożenie 24 środków optymalizacji i aktualizacji;

⁴² Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁴³ Ares(2021)7643865 – 10.12.2021 r.

- innowacje: liderzy mają swobodę w badaniu innowacyjnych technik, w połączeniu z utworzeniem Ośrodka Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych (INCITE) oraz planami transformacji operatorów, które należy przedstawić do 2030 r.;
- zużycie zasobów i chemikalia: usprawniony system zarządzania środowiskowego;
- obniżenie emisyjności: wprowadzone zostaną minimalne poziomy efektywności energetycznej, aby zmaksymalizować efektywność energetyczną i zminimalizować zużycie energii. Przegląd synergii między IED a ETS zostanie przeprowadzony w 2028 r., co umożliwi optymalną synergię począwszy od 2030 r.;
- zakres sektorowy: do zakresu IED zostaną włączone dodatkowe rodzaje działalności, przede wszystkim intensywny chów bydła i niektóre rodzaje działalności wydobywczej.

Przewiduje się, że preferowany pakiet będzie miał następujące skutki. Ogólnie rzecz ujmując, oczekuje się, że korzyści znacznie przewyższą koszty.

Chociaż ilościowe i pieniężne określenie wszystkich skutków było niemożliwe, szacuje się, że zestaw środków zwiększających skuteczność dyrektywy oznacza korzyści dla zdrowia w wysokości od 860 mln EUR do 2,8 mld EUR rocznie przy rocznych kosztach nakładów inwestycyjnych/kosztach operacyjnych dla przedsiębiorstw w wysokości około 210 mln EUR.

Łączne obciążenie administracyjne związane z przyjęciem całego wniosku szacuje się na 250 mln EUR rocznie w przypadku operatorów przemysłowych i 196 mln EUR rocznie, jeżeli chodzi o organy publiczne.

Rozszerzenie zakresu obejmującego gospodarstwa chowu zwierząt gospodarskich spowodowałoby redukcję emisji metanu i amoniaku, przy czym korzyści dla zdrowia wyniosłyby ponad 5,5 mld EUR rocznie. Rozszerzenie zakresu o 10 % największych gospodarstw chowu bydła, odpowiadających za 41 % emisji w tym sektorze, doprowadzi do rocznego zmniejszenia emisji o co najmniej 184 tys. ton. metanu i 59 tys. ton. amoniaku. Rozszerzenie zakresu gospodarstw chowu świń i drobiowych na 18 % największych gospodarstw chowu świń i 15 % największych gospodarstw drobiowych, z których pochodzi odpowiednio 85 % i 91 % emisji z tych sektorów, spowoduje zmniejszenie rocznej emisji co najmniej o 135 tys. ton metanu i 33 tys. ton amoniaku z gospodarstw chowu świń oraz 62 tys. ton amoniaku z gospodarstw drobiowych. Takie zwiększenie zakresu IED oznacza, że będzie ona obejmowała 60 % emisji amoniaku pochodzących z chowu bydła, świń i drobiu (wzrost z 18 %), a także 43 % emisji metanu (wzrost z 3 %). Związane z tym koszty przestrzegania przepisów szacuje się na około 265 mln EUR rocznie.

• **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Zgodnie ze zobowiązaniem Komisji do lepszego stanowienia prawa niniejszy wniosek został przygotowany w sposób kompleksowy, w oparciu o zasadę przejrzystości i przy stałym zaangażowaniu zainteresowanych stron, uwzględnieniu zewnętrznych informacji zwrotnych oraz wzięciu pod uwagę kontroli zewnętrznej w celu zagwarantowania, aby wniosek zapewniał odpowiednią równowagę.

IED jest wynikiem inicjatywy na rzecz lepszego stanowienia prawa, w ramach której z powodzeniem połączono i uproszczono siedem dyrektyw⁴⁴ oraz usprawniono aspekty

⁴⁴ Dokument roboczy służb Komisji – dokument towarzyszący wnioskowi dotyczącemu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie

administracyjne, w tym ograniczono wymogi sprawozdawcze o około połowę⁴⁵. Mimo że ogranicza to możliwości dalszego usprawnienia, konsultacje z zainteresowanymi stronami pozwoliły Komisji określić szereg potencjalnych dodatkowych wyjaśnień i uproszczeń dyrektywy. Te z nich, które wzbudzą pozytywne reakcje zainteresowanych stron, rozwieją wątpliwości związane z procesem wydawania pozwoleń.

Dotyczy to w szczególności wyjaśnienia określonych przepisów dotyczących zgazowania, upłynniania i pirolizy, które są istotnymi rodzajami działalności na rzecz osiągnięcia gospodarki niskoemisyjnej o obiegu zamkniętym. Inne aspekty obejmują zastąpienie orientacyjnego wykazu zanieczyszczeń umieszczonego w załączniku II odesłaniami do innych przepisów UE, w których znajdują się wykazy istotnych zanieczyszczeń, oraz ustanowienie zharmonizowanych kryteriów oceny zgodności w całej UE. Oba środki zwiększą pewność prawa dotyczącą mających zastosowanie przepisów dla wszystkich operatorów objętych dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych. Ponadto rozwiązanie kwestii rozbieżności podejść w zakresie oceny zgodności zastosowanych zgodnie z rozdziałami II, III i IV dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych będzie korzystne dla około 4 000 operatorów dużych obiektów energetycznego spalania i spalarni odpadów.

Ponadto zostanie wprowadzony oddzielny i mniej restrykcyjny system udzielania pozwoleń dla 20 000 gospodarstw chowu zwierząt gospodarskich regulowanych obecnie przepisami dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, a także dla gospodarstw chowu zwierząt gospodarskich nowo objętych zakresem stosowania tej dyrektywy, które to gospodarstwa stanowią najmniejsze przedsiębiorstwa regulowane przepisami dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych; zmniejszy to obciążenie administracyjne o 113 mln EUR rocznie.

Kodyfikacja ustawodawstwa po przyjęciu zmienionego aktu umożliwi wyeliminowanie zdezaktualizowanych przepisów.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie narusza praw podstawowych i jest zgodny z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej⁴⁶.

Na podstawie art. 52 ust. 1 Karty wszelkie ograniczenia w korzystaniu z praw i wolności uznanych w tej Karcie muszą być przewidziane ustawą i szanować istotę tych praw i wolności. Z zastrzeżeniem zasady proporcjonalności, ograniczenia mogą być wprowadzone wyłącznie wtedy, gdy są one konieczne i rzeczywiście odpowiadają celom interesu ogólnego uznawanym przez Unię lub potrzebom ochrony praw i wolności innych osób.

Wniosek zapewnia właściwą równowagę między podstawowym prawem do wolności prowadzenia działalności gospodarczej oraz podstawowym prawem własności a innymi prawami podstawowymi (dotyczącymi środowiska, zdrowia i skutecznego środka odwoławczego).

zanieczyszczeniom i ich kontrola) (wersja przekształcona) OCENA SKUTKÓW [COM(2007) 843 final] [COM(2007) 844 final] [SEC(2007) 1682], SEC(2007) 1679 final.

⁴⁵ Ocena adekwatności sprawozdawczości i monitorowania w zakresie polityki ochrony środowiska UE, SWD(2017) 230 final.

⁴⁶ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 391.

Ograniczenie prawa do wolności prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawa własności ogranicza się do tego, co jest konieczne do ochrony innych wyżej wymienionych praw podstawowych i celów interesu ogólnego, zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty.

Wniosek przyczynia się do osiągnięcia celu dotyczącego wysokiego poziomu ochrony środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, o czym mowa w art. 37 Karty; do prawa dotyczącego prawa do życia oraz prawa człowieka do integralności, zgodnie z art. 2, 3 i 35 Karty; oraz prawa do ochrony konsumentów, zgodnie z przepisami art. 38.

Przyczynia się również do prawa do skutecznego środka odwoławczego, określonego w art. 47 Karty, w odniesieniu do ochrona zdrowia ludzkiego.

4. WPLYW NA BUDŻET

Załączona ocena skutków finansowych przedstawia wpływ na budżet oraz wymagane zasoby ludzkie i administracyjne. Wniosek będzie miał wpływ na budżet Komisji i Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), jeżeli chodzi o wymagane zasoby ludzkie i administracyjne. Komisja będzie miała zwiększoną liczbę zadań dotyczących wdrażania i egzekwowania wynikających z poszerzonego zakresu działalności gospodarczej i aspektów środowiskowych objętych dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych. Komisja będzie pełniła również większą rolę w zarządzaniu ośrodkiem innowacji oraz będzie miała więcej pracy w związku z opracowywaniem dokumentów BREF i konkluzji dotyczących BAT, co będzie wymagało łącznej liczby dodatkowych pracowników odpowiadającej czterem ekwiwalentom pełnego czasu pracy.

ECHA będzie wspierała Komisję poprzez: 1) wnoszenie wkładu w wymianę informacji dotyczących BAT i nowych technik w tym identyfikacja i selekcja substancji istotnych dla każdego sektora, rozwój specyficznych dla sektora dobrych praktyk na rzecz stosowania najbezpieczniejszych substancji na rynku oraz 2) dostarczanie operatorom objętym dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych narzędzi i wytycznych dotyczących przygotowania w ich systemach zarządzania środowiskowego rozdziału na temat chemikaliów. Wymaga to łącznej liczby dodatkowych pracowników odpowiadającej trzem ekwiwalentom pełnego czasu pracy.

Na sfinansowanie niezbędnych usług ekspertów wspierających Komisję w kilku obszarach prac związanych z INCITE oraz z opracowywaniem dokumentów BREF i konkluzji dotyczących BAT potrzebne jest około 8 200 000 EUR rocznie.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Ogólne emisje zanieczyszczeń w każdym sektorze na podstawie danych zgłoszonych przez operatorów do E-PRTR pozostaną kluczowymi wskaźnikami śledzenia postępów w realizacji celów tej inicjatywy. Rozporządzenie w sprawie E-PRTR jest zmieniane równocześnie ze zmianą tej dyrektywy i umożliwi w przyszłości lepsze monitorowanie wpływu dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych na efektywność środowiskową przemysłu na poziomie sektora.

– wyższy stopień szczegółowości w zakresie raportowania emisji zanieczyszczeń na poziomie instalacji pozwoli na analizę głównych procesów w obrębie sektorów, których efektywność środowiskowa poprawia się lub pozostaje w tyle;

- włączenie sprawozdawczości dotyczącej zużycia zasobów pozwoli na zidentyfikowanie nowych wskaźników dotyczących zużycia materiałów, wody i energii, co umożliwi śledzenie udoskonaleń w zakresie zasobooszczędności;
- bardziej dynamiczna aktualizacja wykazu substancji objętych rozporządzeniem w sprawie E-PRTR pozwoli zidentyfikować wskaźniki emisji dotyczące nowo pojawiających się i obecnych substancji potencjalnie niebezpiecznych. Umożliwi to śledzenie udoskonaleń w zakresie stosowania takich substancji i zarządzania nimi.

Udoskonalenia te pomogą również zapewnić skuteczne wykorzystanie tego monitorowania w szerszych ramach monitorowania realizacji i perspektyw zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, które będą publikowane co dwa lata począwszy od 2022 r.⁴⁷ Dane dotyczące zanieczyszczeń powietrza, wody i gleby, dostępne dzięki monitorowaniu realizacji zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, pomogą ocenić wpływ ograniczenia emisji z instalacji objętych zakresem stosowania dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych i rozporządzenia w sprawie E-PRTR.

Główną kwestią przy zmianie dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych jest zapewnienie wykorzystania całego przedziału poziomów emisji powiązanych z BAT. Przyszłe znormalizowane streszczenia pozwoleń znacznie ułatwią gromadzenie ustalonych w pozwoleniach dopuszczalnych wielkości emisji za pomocą zautomatyzowanych narzędzi informatycznych. Umożliwi to analizę rozkładu dopuszczalnych wielkości emisji w poszczególnych sektorach w ramach przedziałów BAT-AEL na koniec cykli zmian pozwoleń następujących po przyjęciu konkluzji dotyczących BAT oraz sprawi, że informacje zawarte w pozwoleniach będą bardziej przejrzyste dla społeczności.

Skala postępów w zakresie ograniczania emisji będzie zależała od: postępu technologicznego; wyników ośrodka innowacji; wszelkich częstszych przeglądów dokumentów BREF; oraz wszelkich działań, jakie mogą zostać podjęte w ich wyniku. Ważne będzie również monitorowanie tempa rozwoju i absorpcji innowacji oraz wynikająca z tego transformacja sektorów objętych dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych, która jest niezbędna do osiągnięcia celów środowiskowych i klimatycznych UE na lata 2030 i 2050. Znormalizowane streszczenia pozwoleń umożliwią ilościowe określenie liczby przypadków, w których zastosowano nowe formy elastyczności wspierające liderów w zakresie testowania i wdrażania nowych technik. Monitorowanie szerszego wpływu na dynamikę innowacji będzie bardziej skomplikowane. Nowe wskaźniki będą przedstawione w tabeli transformacji przemysłowej publikowanej przez ośrodek innowacji. Ośrodek może opracować wskaźniki, takie jak:

- poziom gotowości technologicznej technologii transformacyjnych w poszczególnych sektorach;
- wyniki w zakresie emisji uzyskiwane dzięki technologiom transformacyjnym;
- przewidywany terminarz rozpowszechnienia tych technologii;
- poziom osiągnięcia wskaźników docelowych w poszczególnych sektorach objętych dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych.

Okresowa publikacja przez państwa członkowskie informacji dotyczących wdrażania będzie uzupełniać te wskaźniki, dostarczając przy pomocy dynamicznych środków informatycznych

⁴⁷ Dokument roboczy służb Komisji „W kierunku ram monitorowania i perspektyw na rzecz osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń”, towarzyszący komunikatowi Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, SWD(2021) 141 final.

łatwo dostępne, nadające się do przetwarzania automatycznej informacji we wspólnym formacie na temat kluczowych przepisów. Będą to m.in. informacje na temat:

- zapewniania mechanizmów elastyczności dla wspierania technik transformacyjnych;
- określania bardziej rygorystycznych warunków pozwolenia w przypadkach, gdy wymagane jest spełnienie norm jakości środowiska;
- przyznawania odstępstw pozwalających na emisję zanieczyszczeń wykraczających poza przedział BAT-AEL;
- podjętych działań w zakresie egzekwowania przepisów.

Postrzegane udoskonalenia jasności prawa będą monitorowane w ramach procesu opracowywania dokumentów BREF za pośrednictwem ankiet elektronicznych wysyłanych do społeczności zainteresowanych stron objętych dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych.

Przegląd wzajemnego oddziaływania między dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych a systemem handlu emisjami oraz zmianami dotyczącymi obniżania emisyjności, których wystąpienie jest oczekiwane przed 2030, będzie stanowił kluczowy cel pośredni w zakresie monitorowania i oceny tego unowocześnionego i bardziej holistycznego podejścia.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

a) Zmiany w dyrektywie 2010/75/UE

Zmiana w **art. 1** ma na celu wyraźnie wyjaśnienie, że dyrektywa ta ustanawia zasady mające na celu zapobieganie emisjom do powietrza, wody i ziemi oraz, w przypadku braku takiej możliwości, mające na celu ich redukcję i zapobieganie wytwarzaniu odpadów, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska jako całości; zgodnie z art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Takie wyraźne wyjaśnienie dodano, w stosownych przypadkach, również w innych artykułach.

Zmiany w **art. 3** mają na celu sformułowanie właściwych definicji istotnych pojęć lub elementów dodawanych do dyrektywy z tytułu rozszerzenia jej zakresu lub wzmocnienia jej przepisów.

Zmiany w **art. 5** mają na celu doprecyzowanie wymogów w zakresie przejrzystości związanych z pozwoleniami udzielanymi na podstawie tej dyrektywy w kontekście nierównomiernej praktyki wśród państw członkowskich. Pozwolenia takie udostępniane są publicznie w internecie bezpłatnie i bez ograniczania dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników, a społeczności udostępnia się jednolite streszczenie pozwoleń.

Awarie lub wypadki mogą mieć znaczący wpływ na środowisko lub na zdrowie ludzkie poza granicami terytorium państwa członkowskiego, w którym wystąpią. W takich przypadkach, zgodnie ze zmianami w **art. 7**, musi nastąpić niezwłoczne transgraniczne przekazanie informacji, jak również multidyscyplinarna współpraca.

Zmiany w **art. 8** mają na celu zaostrzenie przepisów obowiązujących w przypadku naruszenia warunków pozwolenia oraz rozszerzenie uprawnień właściwego organu tak, aby mógł on zawiesić eksploatację instalacji do chwili przywrócenia zgodności.

W odniesieniu do jednostek energetycznego spalania lub innych jednostek emitujących dwutlenek węgla, które są również objęte zakresem stosowania dyrektywy 2003/87/WE

ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii, zmiana w **art. 9** ma na celu uczynienie obowiązkowymi wszelkich wymogów dotyczących efektywności energetycznej.

Zmiany w **art. 11** mają na celu wprowadzenie – jako części podstawowych obowiązków operatora – wymogów dotyczących zasobooszczędności, uwzględniania całkowitej efektywności środowiskowej łańcucha dostaw w całym cyklu życia oraz systemu zarządzania środowiskowego.

W kontekście wymiany informacji prowadzących do opracowania i dokonania przeglądu dokumentów referencyjnych BAT (dokumentów BREF), zmiany w **art. 13** mają dwójaki charakter. Po pierwsze, mają na celu rozwijanie synergii między pracami dotyczącymi chemikaliów prowadzonymi przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) a opracowywaniem dokumentów BREF, należy przydzielić ECHA formalną rolę. Po drugie, należy szczegółowo określić postępowanie z poufnymi informacjami handlowymi zbieranymi z sektora przemysłu, aby ułatwić wymianę informacji pomocnych w ustaleniu poziomów emisji i poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z BAT i z nowymi technikami przy jednoczesnym zachowaniu poufności istotnych informacji handlowych.

Wprowadzono kilka zmian w **art. 14** dotyczących warunków pozwolenia, mających na celu zaostrzenie wymogów związanych z pozwoleniami udzielanymi na podstawie tej dyrektywy; jedną z nich jest obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie, aby przed udzieleniem pozwolenia konsultowano się ze wszystkimi organami zapewniającymi zgodność z prawodawstwem UE w zakresie ochrony środowiska, w tym, w stosownych przypadkach, z normami jakości środowiska. Ponadto właściwe jest odniesienie się do załącznika II (Zanieczyszczenia) do rozporządzenia (WE) nr 166/2006 w sprawie Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń. W związku z tym, że w załączniku II do tej dyrektywy, dotyczącym wykazu substancji zanieczyszczających, poszczególne substancje wymieniono w niewyczerpujący sposób, załącznik II do tej dyrektywy faktycznie nie jest zgodny z pożądanym holistycznym podejściem oraz z potrzebą, aby właściwe organy uwzględniały wszystkie istotne substancje zanieczyszczające, w tym substancje rosnącego ryzyka. Należy zatem usunąć ten niewyczerpujący wykaz substancji zanieczyszczających. Należy ponadto wyjaśnić powiązania między tą dyrektywą a dyrektywą 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego⁴⁸. W przypadkach, w których działalność, o której mowa w załączniku I pkt 3.6 do tej dyrektywy, podlega również zakresowi stosowania dyrektywy 2006/21/WE, konkluzje dotyczące BAT ustanowione zgodnie z art. 13 ust. 5 dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych będą nadrzędne do celów udzielania pozwolenia na podstawie dyrektywy 2010/75 nad BAT, o których mowa w art. 21 ust. 3 dyrektywy 2006/21/WE.

Do dyrektywy wprowadzono nowy **art. 14a** zawierający wymóg ustanowienia i wdrożenia przez operatora systemu zarządzania środowiskowego, zgodnie z odpowiednimi konkluzjami dotyczącymi BAT, mający na celu stałą poprawę efektywności środowiskowej i energetycznej oraz bezpieczeństwa instalacji. Art. 14a bis jest również powiązany

⁴⁸ Dyrektywa 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE, Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15.

z obowiązkiem audytu określonym w dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej⁴⁹, co tym samym wzmacnia oba wnioski.

Zaproponowano kilka udoskonaleń w celu zaostrzenia przepisów określonych w **art. 15**. Po pierwsze, wyjaśniono warunki, w których właściwy organ, określając dopuszczalne wielkości emisji mające zastosowanie do uwolnień zanieczyszczeń do wody w pozwoleniu IED, może uwzględnić procesy oczyszczania odbywające się następnie w oczyszczalni ścieków w celu zapewnienia, aby uwolnienia takie nie prowadziły do zwiększonego obciążenia zanieczyszczeniami wód przyjmujących w porównaniu z sytuacją, gdy w przypadku instalacji objętej IED stosuje się najlepsze dostępne techniki i spełnia BAT-AEL dotyczące uwolnień bezpośrednich. Po drugie, BAT stosuje się w różny sposób w poszczególnych państwach członkowskich, w poszczególnych sektorach przemysłu, a nawet w poszczególnych instalacjach przemysłowych; 75–85 % wszystkich dopuszczalnych wielkości emisji w pozwoleniach jest ustalane w okolicach dolnej granicy przedziałów BAT-AEL⁵⁰, co prowadzi do niedostatecznej redukcji emisji. Właściwe organy powinny zatem ustalać dopuszczalne wielkości emisji na najniższym poziomie odpowiedniego przedziału BAT-AEL, chyba że operator wykaże, iż stosowanie BAT opisanych w konkluzjach dotyczących BAT pozwala jedynie na spełnienie mniej rygorystycznych dopuszczalnych wielkości emisji. Po trzecie, w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń przez instalacje objęte IED lub jej minimalizacji oraz w celu zapewnienia równych warunków działania w całej UE, należy precyzyjniej określić warunki przyznawania odstępstw od dopuszczalnych wielkości emisji, zgodne z zasadami, które mają być wskazane w załączniku do tej dyrektywy, oraz uwzględniając znormalizowaną metodykę oceny dysproporcji między kosztami wdrożenia konkluzji dotyczących BAT a potencjalnymi korzyściami dla środowiska, co ma zostać przyjęte w akcie wykonawczym. Odstępstwa takie nie powinny być przyznawane, jeśli mogą one stanowić zagrożenie dla zgodności z normami jakości środowiska.

Wprowadza się nowy **art. 15a**, w którym upoważnia się Komisję do ustanawiania wspólnych zasad oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji i zatwierdzenia zmierzonych poziomów emisji do powietrza i do wody na podstawie BAT dla instalacji objętych zakresem rozdziału II. Te zasady oceny zgodności będą nadrzędne wobec zasad dotyczących oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji określonymi w rozdziałach III i IV zawartymi w załącznikach V i VI.

Zmiana w **art. 16** ma na celu uzupełnienie wymogów dotyczących monitorowania w odniesieniu do odstępstw przyznanych na podstawie art. 15 ust. 4, jeżeli chodzi o stężenie zanieczyszczeń będących przedmiotem odstępstwa obecnych w środowisku przyjmującym.

Zmiana w **art. 18** ma na celu wyjaśnienie, że normy jakości środowiska odnoszą się do wymogów określonych w prawie Unii, takich jak przepisy UE dotyczące powietrza lub wody, które muszą zostać spełnione w określonym czasie przez dane środowisko lub jego część, oraz, że gdy – w celu zapewnienia zgodności z takimi normami jakości środowiska –

⁴⁹ Jak wyżej, przypis 34.

⁵⁰ BAT-AEL zazwyczaj wyrażane są w przedziałach wskazujących efektywność środowiskową koszyka najlepszych dostępnych technik i odzwierciedlających różnorodność instalacji w UE. Organy państwa członkowskiego wydające pozwolenia powinny określać w nich dopuszczalne wielkości emisji mieszczące się w tych przedziałach i na poziomie odpowiadającym najlepszym wynikom BAT dla danej instalacji.

wymagane są bardziej rygorystyczne warunki niż te osiągnięte dzięki zastosowaniu BAT przez instalację objętą IED, pozwolenie musi obejmować konkretne dodatkowe środki, jak określono w tym artykule.

Zmiana w **art. 21** ma na celu wyjaśnienie, że warunki pozwolenia powinny być poddawane przeglądowi oraz, w stosownych przypadkach, aktualizacji przez właściwy organ, jeżeli jest to niezbędne, aby instalacja była zgodna z normą jakości środowiska.

Zmiany w **art. 24** obejmują poszerzenie zakresu przypadków, w których zapewnia się zainteresowanej społeczności możliwość wczesnego i skutecznego udziału w udzielaniu przez właściwy organ pozwolenia lub aktualizacji jego warunków zgodnie z konwencją z Aarhus.

Zmiana w **art. 25** ma na celu wyjaśnienie, że państwa członkowskie nie mogą ograniczać legitymacji procesowej dotyczącej zakwestionowania decyzji podjętej przez organ publiczny do tych członków zainteresowanej społeczności, którzy uczestniczyli we wcześniejszej procedurze administracyjnej prowadzącej do przyjęcia tej decyzji.

Celem zmian wprowadzonych w **art. 26** jest wzmocnienie współpracy transgranicznej, wymiany informacji i udziału społeczności w procesach udzielania pozwoleń.

Po art. 26 dodaje się nowy **rozdział IIa** dotyczący „wspierania innowacyjności”, obejmujący **art. 27–27d**, w celu wspierania innowacyjności, ułatwiania testowania i wdrażania nowych technik o większej efektywności środowiskowej, a także ustanowienia specjalnego ośrodka wspierania innowacyjności przez gromadzenie i analizowanie informacji na temat innowacyjnych technik oraz przedstawianie charakterystyki ich stanu rozwoju od badań naukowych po wdrożenie. Ośrodek ten umożliwi rozwój perspektywicznego podejścia w zakresie BAT i pomoże sektorom przemysłu zidentyfikować rozwiązania obniżające emisyjność i ograniczające zanieczyszczenie. Z czasem stanie się on ośrodkiem wspierającym dynamikę w zakresie innowacji na potrzeby transformacji przemysłowej dotyczącej wszystkich polityk wchodzących w zakres Europejskiego Zielonego Ładu. Operatorzy będą zobowiązani do przedstawienia planów transformacji jako części ich systemu zarządzania środowiskowego do 30 czerwca 2030 r. lub w późniejszym terminie, w zależności od rodzajów działalności określonych w załączniku I, których dotyczą, jako wkład w osiągnięcie celów UE dotyczących czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym.

Zmiany w **art. 42** bardziej szczegółowo wyjaśniają, w jaki sposób należy oceniać, czy oczyszczone gazy lub ciecze powstające w wyniku zgazowania i pirolizy odpadów są dostatecznie oczyszczone, aby mogły być spalane bez bardziej rygorystycznych kontroli, niż te mające zastosowanie do czystych paliw komercyjnych.

Po rozdziale VI i przed rozdziałem VII dodaje się nowy **rozdział VIa**, dotyczący „przepisów szczególnych w zakresie chowu drobiu, świń i bydła” i obejmujący **art. 70a–70i**. W celu ograniczenia znaczących emisji zanieczyszczeń do powietrza i wody spowodowanych przez taki chów, w rozdziale tym ustanawia się m.in. obniżenie progu, powyżej którego instalacje chowu świń i drobiowe mieszczą się w zakresie stosowania dyrektywy 2010/75/UE, i włącza się w ten zakres, oprócz instalacji chowu świń i drobiowych, również chów i hodowlę bydła. W rozdziale tym określa się również specjalne procedury udzielenia pozwoleń odpowiednie dla danego sektora, pamiętając o potrzebie zapewnienia równowagi między wymogami w zakresie informowania i udziału społeczności a wymogami dotyczącymi zgodności z przepisami. Zasady eksploatacji gospodarstw chowu zwierząt gospodarskich będą

uwzględniały nie tylko charakter, rodzaj, wielkość i zagęszczenie, lecz także złożoność tych instalacji i zakres ich ewentualnego wpływu na środowisko oraz aspekty gospodarcze. Umożliwi to ustalenie proporcjonalnych wymogów dla różnych praktyk w zakresie chowu i hodowli zwierząt (intensywne, ekstensywne, ekologiczne), w tym dzięki uwzględnieniu specyficznych cech systemów chowu bydła opartych na wypasie na pastwiskach, w których to systemach zwierzęta jedynie sezonowo trzymane są w instalacjach mieszczących się w budynkach, przy jednoczesnym zmniejszaniu obciążeń nakładanych na sektor i właściwe organy.

Zmiany w **art. 73** dotycząca ustanowienia pięcioletniego cyklu przedkładania przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z przeglądu wdrażania tej dyrektywy, przy czym pierwsze sprawozdanie ma zostać przedstawione do czerwca 2028 r. Sprawozdanie to uwzględni dynamikę innowacji oraz przegląd, o którym mowa w art. 8 dyrektywy 2003/87/WE.

Zmiana w **art. 74** upoważnia Komisję do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 290 TFUE dotyczącego dodania określonej działalności rolno-przemysłowej do załącznika I lub załącznika Ia do tej dyrektywy w celu zapewnienia spełnienia przez tę dyrektywę celów w zakresie zapobiegania emisji zanieczyszczeń lub jej zmniejszania oraz osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska.

Zmiany w **art. 79** mają na celu określenie minimalnego poziomu sankcji tak, aby były one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2008/99/WE w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne⁵¹.

Wprowadza się nowy **art. 79a** dotyczący odszkodowania, którego celem jest zagwarantowanie, że w przypadku wystąpienia szkód dla zdrowia wynikających całkowicie lub częściowo z naruszenia środków krajowych wprowadzonych na podstawie tej dyrektywy zainteresowana społeczność może wystąpić do odpowiednich właściwych organów oraz do osób fizycznych lub prawnych odpowiedzialnych za naruszenie, o ile zostały zidentyfikowane, o odszkodowanie z tytułu tych szkód i uzyskać takie odszkodowanie.

Zmiany w **załączniku I** obejmują włączenie w zakres tej dyrektywy wydobycia minerałów przemysłowych i metalicznych, które jest działalnością wywierającą znaczący wpływ na środowisko. Podobnie, mimo że szereg rodzajów działalności w łańcuchu wartości baterii jest już regulowanych przepisami tej dyrektywy, włączenie dodatkowo w zakres objęty stosowaniem tego instrumentu dużych instalacji podejmujących produkcję baterii zapewnia objęcie wszystkich etapów cyklu życia baterii wymogami tej dyrektywy w ramach dążenia do bardziej zrównoważonego wzrostu tego sektora przemysłu.

b) Zmiana w dyrektywie Rady 1999/31/WE

Zmiana art. 1 dyrektywy Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów⁵² ma na celu umożliwienie przyjmowania konkluzji dotyczących BAT w odniesieniu do składowisk

⁵¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne, Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28. 15.12.2021 r. Komisja przyjęła wniosek w celu zastąpienia dyrektywy 2008/99/WE: COM(2021) 851 final „Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne i zastępujący dyrektywę 2008/99/WE”.

odpadów na podstawie niniejszej dyrektywy. Chociaż składowiska odpadów wchodzą w zakres stosowania dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, nie istnieją konkluzje dotyczące BAT w odniesieniu do składowisk odpadów, ponieważ działalność ta jest objęta zakresem stosowania dyrektywy Rady 1999/31/WE, według której wymogi tej ostatniej uznawane są za BAT. Biorąc pod uwagę rozwój techniczny i innowacje, jakie nastąpiły od czasu przyjęcia dyrektywy Rady 1999/31/WE, obecnie dostępne są skuteczniejsze techniki ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Przyjęcie konkluzji dotyczących BAT pozwoliłoby zająć się kluczowymi kwestiami dotyczącymi środowiska związanymi z eksploatacją składowisk odpadów, w tym znacznymi emisjami metanu.

⁵² Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca

dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) i dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁵³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁵⁴,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Zielony Ład⁵⁵ jest strategią Europy na rzecz zapewnienia do 2050 r. neutralnej dla klimatu, czystej gospodarki o obiegu zamkniętym, optymalizacji gospodarowania zasobami, minimalizacji zanieczyszczenia, uznając jednocześnie potrzebę strategii politycznych, które przyniosą głęboką transformację. Unia jest również zaangażowana w realizację Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030⁵⁶ oraz jej celów zrównoważonego rozwoju⁵⁷. Strategia w zakresie chemikaliów

⁵³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁵⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁵⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final.

⁵⁶ https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

na rzecz zrównoważoności⁵⁸ z października 2020 r. oraz plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń⁵⁹, przyjęty w maju 2021 r., zajmują się konkretnie aspektami Europejskiego Zielonego Ładu związanymi z zanieczyszczeniem. Jednocześnie w nowej strategii przemysłowej dla Europy⁶⁰ jeszcze bardziej podkreśla się potencjalną rolę technologii transformacyjnych. Do innych polityk szczególnie istotnych dla tej inicjatywy należą pakiet „Gotowi na 55”⁶¹, strategia UE na rzecz ograniczenia emisji metanu⁶² oraz zobowiązanie z Glasgow dotyczące metanu⁶³, strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu⁶⁴, unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030⁶⁵, strategia „Od pola do stołu”⁶⁶ i inicjatywa dotycząca zrównoważonych produktów⁶⁷. Oprócz tego, jako część odpowiedzi UE na mającą miejsce w 2022 r. wojnę między Rosją a Ukrainą, w ramach REPowerEU⁶⁸ proponuje się wspólne europejskie działania na rzecz wspierania dywersyfikacji dostaw energii, przyspieszenia przejścia na energię odnawialną i poprawy efektywności energetycznej.

- (2) W ramach Europejskiego Zielonego Ładu ogłoszono przegląd unijnych środków dotyczących ograniczenia zanieczyszczeń pochodzących z dużych instalacji przemysłowych, w tym przegląd zakresu sektorowego prawodawstwa i sposobów zapewnienia jego spójności z polityką klimatyczną, energetyczną oraz dotyczącą gospodarki o obiegu zamkniętym. Ponadto w planie działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń, w Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym i w strategii „Od pola do stołu” również wzywa się do ograniczenia emisji zanieczyszczeń u źródła, w tym ze źródeł nie objętych obecnie zakresem stosowania

⁵⁷ <https://sdgs.un.org/goals>

⁵⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska, COM(2020) 667 final.

⁵⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, COM(2021) 400 final.

⁶⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Nowa strategia przemysłowa dla Europy, COM(2020) 102 final.

⁶¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Gotowi na 55”: osiągnięcie unijnego celu klimatycznego na 2030 r. w drodze do neutralności klimatycznej, COM(2021) 550 final.

⁶² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczący strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu, COM(2020) 663 final.

⁶³ <https://www.globalmethanepledge.org/>

⁶⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

⁶⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia, COM(2020) 380 final.

⁶⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Strategia „Od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego, COM(2020) 381 final.

⁶⁷ COM(2022) 142.

⁶⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, REPowerEU: Wspólne europejskie działania w kierunku bezpiecznej i zrównoważonej energii po przystępnej cenie, COM(2022) 108 final.

dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁶⁹. Uwzględnienie zanieczyszczeń pochodzących z określonych rodzajów działalności rolno-przemysłowej wymaga zatem ich włączenia do zakresu stosowania tej dyrektywy.

- (3) Przemysł wydobywczy Unii ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu oraz strategii przemysłowej UE, w tym jej aktualizacji. Surowce mają znaczenie strategiczne dla cyfrowej i zielonej transformacji, dla transformacji energetycznej i materiałowej oraz dla przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym i dla wzmocnienia odporności gospodarczej UE. Aby osiągnąć te cele niezbędny jest dalszy rozwój zdolności krajowych o zrównoważonym charakterze. Wymaga to skutecznych, dostosowanych do konkretnych potrzeb i zharmonizowanych środków, aby zapewnić ustanawianie i wdrażanie najlepszych dostępnych technik, stosując tym samym procesy, które są jednocześnie najskuteczniejsze i mają najmniejszy możliwy wpływ na zdrowie ludzkie i środowisko. Mechanizmy zarządzania przewidziane w dyrektywie 2010/75/UE, które włączają specjalistów z poszczególnych branż w opracowywanie wymogów środowiskowych opartych na konsensusie i dostosowanych do konkretnych potrzeb, będą wspierały zrównoważony wzrost w Unii tych rodzajów działalności. Opracowanie i dostępność wspólnie uzgodnionych norm wyrówna warunki działania w Unii, zapewniając jednocześnie wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Należy zatem włączyć te rodzaje działalności do zakresu stosowania dyrektywy 2010/75/UE.
- (4) Chów świń, drobiu i bydła powoduje znaczne emisje zanieczyszczeń do powietrza i wody. W celu zmniejszenia emisji zanieczyszczeń, w tym amoniaku, metanu, azotanów, gazów cieplarnianych, a tym samym poprawy jakości powietrza, wody i gleby, niezbędne jest obniżenie progu powyżej którego instalacje chowu świń i drobiowe mieszczą się w zakresie stosowania dyrektywy 2010/75/UE, a także włączyć do niego chów i hodowlę bydła. Odnośne wymogi dotyczące BAT uwzględniają charakter, wielkość, zagęszczenie i stopień złożoności tych instalacji – w tym specyficzne cechy systemów chowu bydła opartych na pastwiskach, w których to systemach zwierzęta jedynie sezonowo chowane są w instalacjach mieszczących się w budynkach – oraz zakres ich ewentualnego wpływu na środowisko. Zawarte w BAT wymogi dotyczące proporcjonalności mają na celu zachęcenie rolników do wdrażania niezbędnej transformacji w kierunku coraz bardziej przyjaznych dla środowiska praktyk rolniczych.
- (5) Do roku 2040 prawdopodobnie nastąpi w Unii znaczący wzrost liczby wielkoskalowych instalacji służących do produkcji akumulatorów do pojazdów elektrycznych, zwiększając udział Unii w światowej produkcji akumulatorów. Chociaż kilka rodzajów działalności należących do łańcucha wartości akumulatorów jest już regulowanych przepisami dyrektywy 2010/75/UE, a akumulatory jako produkty są objęte przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../...*+, nadal konieczne jest włączenie w zakres stosowania dyrektywy dużych instalacji produkujących akumulatory, zapewnienie objęcia ich także wymogami określonymi w dyrektywie 2010/75/UE i tym samym wniesienie wkładu w bardziej zrównoważony

⁶⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola), Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

wzrost sektora produkcji akumulatorów. Włączenie w zakres stosowania dyrektywy 2010/75/UE dużych instalacji produkujących akumulatory w holistyczny sposób wzmocni zrównoważony charakter akumulatorów i zmniejszy ich wpływ na środowisko w całym ich cyklu życia.

- (6) W celu dalszego umacniania dostępu społeczności do informacji dotyczących środowiska, konieczne jest wyjaśnienie, że pozwolenia na instalacje udzielane na podstawie dyrektywy 2010/75/UE mają być udostępniane publicznie w internecie bezpłatnie i bez ograniczania dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników. Należy również udostępniać publicznie na tych samych warunkach jednolite streszczenie pozwoleń.
- (7) Wpływ zanieczyszczenia, w tym spowodowanego przez awarie lub wypadki, może wykraczać poza terytorium państwa członkowskiego. W takich przypadkach, bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE⁷⁰, ograniczenie wpływu awarii lub wypadków na zdrowie ludzkie i środowisko i zapobieganie dalszym możliwym awariom lub wypadkom wymaga niezwłocznego informowania właściwych organów państw członkowskich, które są lub mogą być dotknięte takimi zdarzeniami, oraz ścisłej koordynacji między tymi organami. W związku z tym w przypadku wystąpienia awarii lub wypadku mających znaczący wpływ na środowisko lub zdrowie ludzkie w innym państwie członkowskim należy wspierać przekazywanie informacji oraz transgraniczną i multidyscyplinarną współpracę między dotkniętymi państwami członkowskimi, aby ograniczyć wpływ na środowisko i zdrowie ludzkie oraz zapobiegać dalszym możliwym awariom lub wypadkom.
- (8) Państwa członkowskie powinny również przyjąć środki w zakresie zapewniania przestrzegania prawa, aby propagować, monitorować i egzekwować zgodność z obowiązkami nałożonymi na osoby fizyczne lub prawne na podstawie dyrektywy 2010/75/UE. W ramach środków w zakresie zapewniania przestrzegania prawa właściwe organy powinny mieć możliwość zawieszenia eksploatacji instalacji w przypadku, gdy ciągle naruszanie warunków pozwolenia oraz niewdrażanie ustaleń zawartych w sprawozdaniu z kontroli powoduje zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub znaczący negatywny skutek dla środowiska lub grozi spowodowaniem takich szkód, aby powstrzymać to zagrożenie.
- (9) W celu wspierania efektywności energetycznej instalacji objętych zakresem stosowania dyrektywy 2010/75/UE, które prowadzą rodzaje działalności wymienione w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, właściwe jest objęcie tych instalacji wymogami w zakresie efektywności energetycznej w odniesieniu do jednostek energetycznego spalania lub innych jednostek na terenie zakładu emitujących dwutlenek węgla.

⁷⁰ + Urząd Publikacji: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawarty w dokumencie 2020/0353(COD) oraz wstawić w przypisie numer, datę, tytuł tego rozporządzenia i odniesienie do Dz.U.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 1).

- (10) W ocenie dyrektywy 2010/75/UE stwierdzono istnienie potrzeby wzmocnienia powiązań między tą dyrektywą a rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006⁷¹ w celu lepszego uwzględnienia zagrożeń związanych ze stosowaniem chemikaliów w instalacjach objętych zakresem stosowania dyrektywy 2010/75/UE. Aby rozwijać synergie między pracami prowadzonymi przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) nad chemikaliami a opracowywaniem dokumentów referencyjnych BAT na podstawie dyrektywy 2010/75/UE, należy przydzielić ECHA formalną rolę w zakresie przygotowywania dokumentów referencyjnych BAT.
- (11) Aby ułatwić wymianę informacji pomagających w ustalaniu poziomów emisji i poziomów efektywności środowiskowej związanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT) przy jednoczesnym zachowaniu integralności poufnych informacji handlowych, należy określić procedury dotyczące postępowania z informacjami kwalifikującymi się jako poufne informacje handlowe lub szczególnie chronione informacje handlowe oraz z informacjami zebranymi od sektora przemysłu w kontekście wymiany informacji zorganizowanej przez Komisję w celu opracowania, przeglądu lub aktualizacji dokumentów referencyjnych BAT. Należy zapewnić, aby osoby prywatne uczestniczące w wymianie informacji nie przekazywały informacji kwalifikujących się jako poufne informacje handlowe lub szczególnie chronione informacje handlowe jakimkolwiek przedstawicielom przedsiębiorstw lub stowarzyszeń branżowych mających interes gospodarczy w odnośnej działalności przemysłowej i rynkach powiązanych. Taka wymiana informacji pozostaje bez uszczerbku dla prawa konkurencji Unii, w szczególności art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (12) Aby zapewnić ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska jako całości niezbędne są synergia i koordynacja z pozostałym istotnym prawodawstwem Unii w zakresie ochrony środowiska na wszystkich etapach wdrażania IED. W związku z tym przed udzieleniem pozwolenia na podstawie dyrektywy 2010/75/UE należy przeprowadzić odpowiednie konsultacje ze wszystkimi stosownymi właściwymi organami zapewniającymi zgodność z właściwym prawodawstwem Unii w zakresie ochrony środowiska.
- (13) W celu ciągłej poprawy efektywności środowiskowej i bezpieczeństwa instalacji, w tym poprzez zapobieganie wytwarzaniu odpadów, optymalizację wykorzystania zasobów i ponowne wykorzystanie wody oraz zapobieganie ryzyku związanemu z substancjami stwarzającymi zagrożenie lub minimalizację tego ryzyka operator powinien ustanowić i wdrożyć system zarządzania środowiskowego, zgodnie z odpowiednimi konkluzjami dotyczącymi BAT, i udostępnić go publicznie. System zarządzania środowiskowego powinien również obejmować zarządzanie ryzykiem związanym z wykorzystywaniem substancji stwarzających zagrożenie oraz analizę możliwego zastąpienia substancji stwarzających zagrożenie bezpieczniejszymi alternatywami.
- (14) Konieczne jest bardziej szczegółowe określenie warunków, w których właściwy organ, ustalając dopuszczalne wielkości emisji mające zastosowanie do uwolnień zanieczyszczeń do wody w pozwoleniu udzielonym na podstawie dyrektywy

⁷¹ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

2010/75/UE, może uwzględnić procesy oczyszczania odbywające się następnie w oczyszczalni ścieków w celu zapewnienia, aby uwolnienia takie nie prowadziły do zwiększonego obciążenia zanieczyszczeniami wód przyjmujących w porównaniu z sytuacją, w której w instalacji ma zastosowanie BAT i spełniane są poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami dotyczące uwolnień bezpośrednich.

- (15) Zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska jako całości wymaga m.in. określania w pozwoleniach dopuszczalnych wielkości emisji na poziomie zapewniającym zgodność z mającymi zastosowanie poziomami emisji powiązanymi z najlepszymi dostępnymi technikami przedstawionymi w konkluzjach dotyczących BAT. Poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) są zazwyczaj wyrażane jako przedziały, a nie jako pojedyncze wartości, aby odzwierciedlić różnice w obrębie określonego rodzaju instalacji, powodujące zmienność w zakresie efektywności środowiskowej osiąganey przy stosowaniu najlepszych dostępnych technik. Przykładowo dana najlepsza dostępna technika nie zapewni takiej samej efektywności w różnych instalacjach, niektóre najlepsze dostępne techniki mogą nie być odpowiednie do stosowania w określonych instalacjach lub określone połączenie najlepszych dostępnych technik może być skuteczniejsze w odniesieniu do niektórych zanieczyszczeń lub obszarów środowiskowa niż inne połączenie tych technik. Osiągnięciu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska jako całości zagroziła praktyka określania dopuszczalnych wielkości emisji na najmniej rygorystycznym krańcu przedziału poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami bez uwzględniania potencjału danej instalacji do osiągnięcia niższych poziomów emisji dzięki zastosowaniu najlepszych dostępnych technik. Taka praktyka zniechęca liderów do wdrażania skuteczniejszych technik i utrudnia osiągnięcie równych warunków działania gwarantujących wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska. W związku z tym należy wymagać od właściwych organów, aby w pozwoleniach określały najniższe możliwe dopuszczalne wielkości emisji odzwierciedlające wyniki BAT dla danych instalacji, uwzględniając cały przedział BAT-AEL i dążąc do najlepszej możliwej efektywności środowiskowej instalacji, chyba że operator wykaże, iż stosowanie najlepszych dostępnych technik opisanych w konkluzjach dotyczących BAT umożliwi w przypadku danej instalacji jedynie osiągnięcie mniej rygorystycznych dopuszczalnych wielkości emisji.
- (16) Należy zwiększyć skuteczność wkładu dyrektywy 2010/75/UE w efektywność energetyczną, zasobooszczędność i gospodarkę o obiegu zamkniętym w Unii z uwzględnieniem zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” jako zasady przewodniej polityki energetycznej Unii. W związku z tym w pozwoleniach należy, o ile to możliwe, ustanawiać obowiązkowe wielkości dopuszczalnej efektywności środowiskowej dotyczące poziomów zużycia zasobów i zasobooszczędności, w tym w odniesieniu do wykorzystywania wody, energii i materiałów pochodzących z recyklingu, na podstawie poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT AEPL) określonych w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT.
- (17) W celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń przez instalacje objęte zakresem stosowania dyrektywy 2010/75/UE lub jej minimalizacji oraz wyrównywania warunków działania w całej Unii warunki przyznawania odstępstw od dopuszczalnych wielkości emisji powinny być ściślej sformułowane w oparciu o ogólne zasady, aby zapewnić bardziej zharmonizowane wdrażanie takich odstępstw w całej Unii. Ponadto

odstępstw od dopuszczalnych wielkości emisji nie należy przyznawać, jeśli mogą one stanowić zagrożenie dla zgodności z normami jakości środowiska.

- (18) W ocenie dyrektywy 2010/75/UE stwierdzono pewną rozbieżność w podejściach dotyczących oceny zgodności z przepisami instalacji objętych zakresem rozdziału II tej dyrektywy. Aby osiągnąć wysoki poziom ochrony środowiska jako całości, zapewnić spójne wdrażanie prawa Unii oraz równe warunki działania w całej Unii przy jednoczesnej minimalizacji obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw i organów publicznych Komisja powinna ustanowić wspólne zasady oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji i zatwierdzania zmierzonych poziomów emisji zarówno do powietrza, jak i do wody, w oparciu o najlepsze dostępne techniki. Przedmiotowe zasady oceny zgodności powinny być nadrzędne wobec zasad określonych w rozdziałach III i IV dotyczących oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji, zawartych w załącznikach V i VI do dyrektywy 2010/75/UE.
- (19) Normy jakości środowiska odnoszą się do wszystkich wymogów określonych w prawie Unii, takich jak przepisy Unii dotyczące powietrza i wody, które muszą zostać spełnione w określonym czasie przez dane środowisko lub jego część. W związku z tym należy wyjaśnić, że przy udzielaniu pozwolenia danej instalacji właściwe organy powinny nie tylko określać warunki zapewniające zgodność eksploatacji instalacji z konkluzjami dotyczącymi BAT, lecz powinny także, gdy jest to właściwe w celu ograniczenia udziału danej instalacji w zanieczyszczeniu występującym na odnośnym obszarze, włączać do pozwolenia konkretne warunki dodatkowe, bardziej rygorystyczne niż warunki określone w odnośnych konkluzjach dotyczących BAT, aby zapewnić zgodność instalacji z normami jakości środowiska. Takie warunki mogą obejmować ustalanie bardziej rygorystycznych dopuszczalnych wielkości emisji albo ograniczanie eksploatacji lub przepustowości instalacji.
- (20) Właściwy organ powinien regularnie dokonywać przeglądu warunków pozwolenia oraz w stosownych przypadkach aktualizować je w celu zapewnienia zgodności z odpowiednimi przepisami. Przegląd lub aktualizacja powinny również odbywać się w przypadkach, gdy jest to niezbędne na potrzeby spełnienia przez instalację normy jakości środowiska, w tym w przypadku nowej lub zmienionej normy jakości środowiska lub gdy stan środowiska przyjmującego wymaga zmiany pozwolenia, aby osiągnąć zgodność z planami i programami określonymi w ramach przepisów Unii, takimi jak plany gospodarowania wodami w dorzeczu na podstawie dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁷².
- (21) Na siódmym posiedzeniu Strony Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska zatwierdziły ustalenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus w sprawie ACCC/C/2014/121, według których wprowadzając ramy prawne nieprzewidujące jakiegokolwiek możliwości udziału społeczności w odniesieniu do ponownego rozpatrzenia i aktualizacji warunków pozwolenia na podstawie art. 21 ust. 3, 4 i 5 lit. b) i c) dyrektywy 2010/75/UE, Unia Europejska nie przestrzega art. 6 ust. 10 Konwencji. Ustalenia te zostały zatwierdzone przez Unię i jej państwa członkowskie, a z myślą o osiągnięciu pełnej zgodności z konwencją

⁷² Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000).

z Aarhus konieczne jest wyraźne stwierdzenie, że zainteresowanej społeczności należy zapewnić z odpowiednim wyprzedzeniem skuteczną możliwość uczestnictwa w udzielaniu lub aktualizacji warunków pozwolenia określanych przez właściwy organ, gdy warunki pozwolenia są ponownie rozpatrywane po publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT w odniesieniu do głównej działalności instalacji, gdy zmiany w najlepszych dostępnych technikach umożliwiają znaczącą redukcję emisji, gdy bezpieczeństwo eksploatacji wymaga zastosowania innych technik oraz gdy niezbędna jest zgodność z nową lub zmienioną normą jakości środowiska.

- (22) Jak wyjaśniono w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości⁷³, państwa członkowskie nie mogą ograniczać legitymacji procesowej dotyczącej zakwestionowania decyzji podjętej przez organ publiczny do tych członków zainteresowanej społeczności, którzy uczestniczyli we wcześniejszej procedurze administracyjnej prowadzącej do przyjęcia tej decyzji. Jak również wyjaśniono w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości⁷⁴, skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska oraz skuteczne środki odwoławcze wymagają m.in., aby członkowie zainteresowanej społeczności mieli prawo zwrócić się do sądu lub innego właściwego, niezależnego i bezstronnego organu o zarządzenie środków zawieszających w celu zapobieżenia danemu przypadkowi zanieczyszczenia, w tym w stosownych przypadkach za pomocą czasowego zawieszenia pozwolenia będącego przedmiotem sporu. W związku z tym należy uściślić, że legitymacja procesowa nie może być uzależniona od roli, jaką zainteresowany członek społeczności odegrał na etapie partycypacyjnym procedur decyzyjnych na podstawie niniejszej dyrektywy. Ponadto każda procedura odwoławcza powinna być uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki, niedyskryminacyjna ze względu na koszty i przewidywać odpowiednie i skuteczne mechanizmy dochodzenia roszczeń, w tym w stosownych przypadkach nakazy sądowe.
- (23) Przed udzieleniem pozwoleń, w przypadku gdy eksploatacja instalacji może mieć wpływ na więcej niż jedno państwo członkowskie, powinna mieć miejsce współpraca transgraniczna, która powinna obejmować wcześniejsze informowanie zainteresowanej społeczności i właściwych organów w pozostałych państwach członkowskich dotkniętych tym wpływem oraz przeprowadzenie z nimi konsultacji.
- (24) W ocenie dyrektywy 2010/75/UE stwierdzono, że nawet gdyby dyrektywa ta miała sprzyjać transformacji przemysłu europejskiego, nie jest dostatecznie dynamiczna i nie wspiera w wystarczającym stopniu wdrażania innowacyjnych procesów i technologii. Należy zatem ułatwić testowanie i wdrażanie nowych technik o większej efektywności środowiskowej, ułatwić współpracę z naukowcami i przemysłem w ramach finansowanych ze środków publicznych projektów badawczych z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w odpowiednich europejskich i krajowych instrumentach finansowania, a także ustanowić specjalny ośrodek wspierania innowacyjności poprzez gromadzenie i analizowanie informacji na temat innowacyjnych technik, w tym nowych technik, odnoszących się do rodzajów działalności objętych zakresem stosowania tej dyrektywy, oraz przedstawianie charakterystyki ich poziomu rozwoju

⁷³ Sprawa C-826/18, Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 stycznia 2021 r., LB i in./College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren, pkt 58 i 59.

⁷⁴ Sprawa C-416/10, Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 stycznia 2013 r., Jozef Križan i in./Slovenská inšpekcia životného prostredia.Križan, pkt 109.

od badań naukowych po wdrożenie (poziomu gotowości technologicznej) i ich efektywności środowiskowej. Zapewni to również informacje na potrzeby wymiany informacji dotyczących opracowywania, przeglądu i aktualizacji dokumentów referencyjnych BAT. Innowacyjne techniki, które mają być gromadzone i analizowane w ośrodku, powinny być co najmniej na poziomie technologicznym zademonstrowanym w odpowiednim środowisku (środowisku odpowiednim dla sektora w przypadku kluczowych technologii prorozwojowych) lub w ramach demonstracji prototypu w środowisku operacyjnym (TRL 6–7).

- (25) Osiągnięcie celów Unii dotyczących czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym do 2050 r. wymaga głębokiej transformacji gospodarki Unii. Zgodnie z 8. unijnym programem działań w zakresie środowiska należy zatem wymagać od operatorów instalacji objętych dyrektywą 2010/75/UE włączenia planów transformacji do swoich systemów zarządzania środowiskowego. Takie plany transformacji uzupełnią również wymogi dotyczące sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁷⁵, zapewniając środki umożliwiające konkretne wdrożenie tych wymogów na poziomie instalacji. Głównym priorytetem jest transformacja energochłonnych rodzajów działalności wymienionych w załączniku I. Operatorzy energochłonnych instalacji powinni zatem przedstawić plany transformacji do 30 czerwca 2030 r. Od operatorów instalacji prowadzących inne rodzaje działalności wymienione w załączniku I należy wymagać przedstawienia planów transformacji w ramach ponownego rozpatrzenia i aktualizacji pozwolenia po publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT opublikowanych po 1 stycznia 2030 r. Plany transformacji powinny pozostać dokumentami orientacyjnymi przygotowywanymi na odpowiedzialność operatorów, jednak organizacja zajmująca się audytem, z którą operator podpisał umowę w ramach swojego systemu zarządzania środowiskowego powinna sprawdzić, czy plan transformacji zawiera minimalny zakres informacji na potrzeby włączenia do aktu wykonawczego przez Komisję Europejską, a operatorzy powinni upublicznić plany transformacji.
- (26) Potrzebne jest bardziej szczegółowe wyjaśnienie dotyczące kryteriów oceny, czy oczyszczone gazy lub ciecze powstające w wyniku zgazowania i pirolizy odpadów są oczyszczone w takim stopniu, aby przed spalaniem nie stanowiły już odpadów.
- (27) W świetle dużej liczby instalacji chowu zwierząt gospodarskich, które powinny być objęte zakresem stosowania dyrektywy 2010/75/UE oraz stosunkowo prostego charakteru procesów i wzorców emisji w takich instalacjach, należy określić konkretne, dostosowane do tego sektora procedury administracyjne dotyczące wydawania pozwoleń oraz prowadzenia odnośnych rodzajów działalności bez uszczerbku dla wymogów dotyczących informowania i angażowania społeczeństwa, monitorowania i zgodności.
- (28) Oczekuje się, że wchodzące na rynek innowacyjne techniki w coraz większym stopniu ograniczą emisję zarówno zanieczyszczeń, jak i gazów cieplarnianych z instalacji podlegających zakresowi stosowania zarówno dyrektywy 2010/75/UE, jak

⁷⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG, Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19.

i dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁷⁶. Chociaż umożliwi to budowanie dalszych synergii między tymi dyrektywami, może wpłynąć na ich funkcjonowanie, w tym na rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla. Dyrektywa 2003/87/WE zawiera w tej kwestii przepis dotyczący dokonywania przeglądu efektywności synergii z dyrektywą 2010/75/UE i wezwanie do koordynacji odpowiednich pozwoleń istotnych dla klimatu i środowiska w celu zapewnienia skutecznego i szybszego wprowadzania środków niezbędnych na potrzeby zgodności z celami Unii w zakresie klimatu i energii. W celu uwzględnienia dynamiki innowacji w tym zakresie oraz przeglądu, o którym mowa w art. 8 dyrektywy 2003/87/WE, Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające przegląd wdrażania dyrektywy 2010/75/UE do roku 2028, a następnie co pięć lat.

- (29) W celu zapewnienia, aby dyrektywa 2010/75/UE wciąż spełniała swoje cele dotyczące zapobiegania emisji zanieczyszczeń lub jej ograniczania oraz osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE na potrzeby uzupełniania tej dyrektywy w celu ustanowienia zasad eksploatacji zawierających wymogi dotyczące działalności związanej z chowem drobiu, świń i bydła oraz do wprowadzenia zmian w załącznikach I i Ia do tej dyrektywy przez dodanie rodzaju działalności rolno-przemysłowej w celu zapewnienia, aby dyrektywa spełniała swoje cele dotyczące zapobiegania emisji zanieczyszczeń lub jej ograniczania oraz osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.⁷⁷ W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (30) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania dyrektywy 2010/75/UE należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustalenia: (i) formatu stosowanego na potrzeby streszczenia pozwolenia, (ii) znormalizowanej metodyki oceny dysproporcji między kosztami wdrożenia konkluzji dotyczących BAT a potencjalnymi korzyściami dla środowiska, (iii) metody przeprowadzania pomiarów w celu oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji określonymi w pozwoleniu w odniesieniu do emisji do powietrza i wody, (iv) szczegółowych uzgodnień niezbędnych na potrzeby ustanowienia i funkcjonowania Ośrodka Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych oraz (v) formatu do stosowania na potrzeby planów transformacji. Uprawnienia te powinny

⁷⁶ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁷⁷ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa, Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁷⁸.

- (31) W celu zapewnienia skutecznego wdrożenia i egzekwowania obowiązków określonych w dyrektywie 2010/75/UE, należy przedstawić minimalny zakres skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji. Różnice w systemach sankcji, fakt, że nałożone sankcje uznawane są w wielu przypadkach za zbyt niskie, aby wywierać rzeczywisty efekt odstraszający w odniesieniu do nielegalnych zachowań, oraz brak jednolitego wdrażania w państwach członkowskich osłabiają równe warunki działania w Unii w zakresie emisji przemysłowych. W przypadkach, gdy ujawnione naruszenie niniejszej dyrektywy stanowi przestępstwo objęte zakresem stosowania dyrektywy 2008/99/WE w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne, należy uwzględnić tę ostatnią dyrektywę.
- (32) W przypadku wystąpienia szkód dla zdrowia ludzkiego wynikających z naruszenia środków krajowych wprowadzonych na podstawie dyrektywy 2010/75/UE, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby osoby prywatne, których szkody dotyczą, mogły dochodzić odszkodowania z tytułu takich szkód od odpowiednich osób fizycznych lub prawnych lub, w stosownych przypadkach, od właściwych organów odpowiedzialnych za naruszenie, i uzyskać takie odszkodowanie. Takie zasady dotyczące odszkodowania przyczyniają się do osiągnięcia celów zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska i ochrony zdrowia ludzkiego, jak określono w art. 191 TFUE. Leżą one również u podstaw prawa do życia oraz prawa człowieka do integralności i ochrony zdrowia zgodnie z art. 2, 3 i 35 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawa do skutecznego środka odwoławczego określone w art. 47 Karty. Ponadto dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/35/WE nie daje prywatnym stronom prawa do odszkodowania z powodu szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu lub bezpośredniego zagrożenia wystąpieniem takich szkód.
- (33) Dyrektywa 2010/75/UE powinna zatem uwzględniać prawo do odszkodowania z tytułu szkód poniesionych przez osoby prywatne. Aby zapewnić osobom prywatnym możliwość ochrony ich praw związanych ze szkodami dla zdrowia spowodowanymi naruszeniami dyrektywy 2010/75/UE, a tym samym zapewnić bardziej skuteczne wdrażanie tej dyrektywy, organizacje pozarządowe propagujące ochronę zdrowia ludzkiego lub ochronę środowiska, w tym organizacje propagujące ochronę konsumentów i spełniające wymogi prawa krajowego, jako członkowie zainteresowanej społeczności, powinny być uprawnione do udziału w postępowaniach określonych przez państwa członkowskie albo w imieniu albo na rzecz wsparcia jakiegokolwiek osoby poszkodowanej bez uszczerbku dla krajowych regulaminów postępowania dotyczących reprezentacji i obrony w sądach. Państwa członkowskie zazwyczaj posiadają autonomię proceduralną w celu zapewnienia skutecznego środka odwoławczego przeciwko naruszeniom prawa Unii z zastrzeżeniem poszanowania zasad równowagi i skuteczności. Doświadczenie pokazuje jednak, że mimo istnienia przytłaczających dowodów epidemiologicznych wskazujących na negatywny wpływ zanieczyszczenia na społeczeństwo, dotyczących w szczególności powietrza, osobom poszkodowanym w wyniku naruszeń dyrektywy 2010/75/UE trudno jest

⁷⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

wykazać związek przyczynowy między poniesioną szkodą a naruszeniem w oparciu o przepisy proceduralne dotyczące ciężaru dowodu mające najczęściej zastosowanie w państwach członkowskich. Na skutek powyższego osoby poszkodowane w wyniku naruszeń dyrektywy 2010/75/UE w większości przypadków nie dysponują skutecznym sposobem uzyskania odszkodowania z tytułu szkody spowodowanej takimi naruszeniami. Aby umocnić prawa osób prywatnych do uzyskania odszkodowania z tytułu naruszeń dyrektywy 2010/75/UE i przyczynić się do skuteczniejszego egzekwowania w całej Unii jej wymogów, należy dostosować ciężar dowodu mający zastosowanie do takich sytuacji. Jeżeli zatem osoba fizyczna jest w stanie dostarczyć dostatecznie solidny dowód prowadzący do domniemania, że naruszenie dyrektywy 2010/75/UE stanowi źródło spowodowanej szkody zdrowotnej osoby fizycznej lub istotnie się do niej przyczyniło, pozwany powinien być stroną zobowiązaną do obalenia tego domniemania, aby uniknąć za nie odpowiedzialności.

- (34) Wpływ dyrektywy 2010/75/UE na autonomię proceduralną państw członkowskich powinien być ograniczony do tego, co jest niezbędne na potrzeby przyświecających tej dyrektywie celów ochrony zdrowia ludzkiego poprzez bezpieczne środowisko, i nie powinien mieć skutków w odniesieniu do innych krajowych przepisów proceduralnych ustanawiających prawo do ubiegania się o odszkodowanie z tytułu naruszeń tej dyrektywy. Przepisy krajowe nie powinny jednak utrudniać skutecznego funkcjonowania mechanizmu ubiegania się o odszkodowanie w oparciu o wymogi dyrektywy 2010/75/UE.
- (35) Wykonywanie dyrektywy 2010/75/UE uwidoczniło różne jej stosowanie w poszczególnych państwach członkowskich, jeżeli chodzi o objęcie instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych przez wypalanie, ponieważ sformułowanie definicji tego rodzaju działalności pozwalało państwom członkowskim decydować o stosowaniu jednego lub obu kryteriów dotyczących wydajności produkcji i pojemności pieca. Aby zapewnić spójniejsze wdrażanie tej dyrektywy i zabezpieczyć równe warunki działania w Unii, instalacje takie powinny być włączone w zakres stosowania tej dyrektywy, gdy spełnione jest którekolwiek z obu tych kryteriów.
- (36) Ustalając dopuszczalne wielkości emisji substancji zanieczyszczających właściwy organ powinien uwzględnić wszystkie substancje, w tym substancje rosnącego ryzyka, które mogą być emitowane z przedmiotowej instalacji, i które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko lub na zdrowie ludzkie. Przy powyższych działaniach należy uwzględnić charakterystyki zagrożeń, ilość i jakość wyemitowanych substancji oraz ich potencjał w zakresie zanieczyszczenia wszelkich obszarów środowiska. Konkluzje dotyczące BAT, w stosownych przypadkach, stanowią punkt odniesienia na potrzeby wyboru substancji, dla których należy określić dopuszczalne wielkości emisji, chociaż właściwy organ może podjąć decyzje o wyborze dodatkowych substancji. Obecnie poszczególne substancje zanieczyszczające wymienione są w niewyczerpujący sposób w załączniku II do dyrektywy 2010/75/UE, co nie jest zgodne z holistycznym podejściem w odniesieniu do tej dyrektywy i nie odzwierciedla potrzeby, aby właściwe organy uwzględniały wszystkie istotne substancje zanieczyszczające, w tym substancje rosnącego ryzyka. Należy zatem usunąć ten niewyczerpujący wykaz

substancji zanieczyszczających. Zamiast tego należy odnieść się do wykazu zanieczyszczeń w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 166/2006⁷⁹.

- (37) Chociaż składowiska odpadów wchodzą w zakres stosowania dyrektywy 2010/75/UE, nie istnieją konkluzje dotyczące BAT w odniesieniu do składowisk odpadów, ponieważ działalność ta jest objęta zakresem stosowania dyrektywy Rady 1999/31/WE⁸⁰, a wymogi tej ostatniej dyrektywy uznawane są za BAT. Ze względu na rozwój techniczny i innowacje, jakie nastąpiły od czasu przyjęcia dyrektywy Rady 1999/31/WE, obecnie dostępne są skuteczniejsze techniki ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Przyjęcie konkluzji dotyczących BAT zgodnie z dyrektywą 2010/75/UE pozwoliłoby zająć się kluczowymi kwestiami dotyczącymi środowiska związanymi z eksploatacją składowisk odpadów, w tym znacznymi emisjami metanu. Dyrektywa 1999/31/WE powinna zatem umożliwiać przyjęcie konkluzji dotyczących BAT w odniesieniu do składowisk odpadów zgodnie z dyrektywą 2010/75/UE.
- (38) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2010/75/UE i 1999/31/WE.
- (39) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i poprawy jego jakości, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na transgraniczny charakter zanieczyszczeń pochodzących z działalności przemysłowej możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (40) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, na potrzeby osiągnięcia podstawowego celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska i poprawy jakości środowiska, konieczne i właściwe jest określenie zasad dotyczących zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom powstającym w wyniku działalności przemysłowej i ich kontroli. Niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia założonych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (41) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁸¹ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o krajowych środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.

⁷⁹ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).

⁸⁰ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

⁸¹ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2010/75/UE

W dyrektywie 2010/75/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza dyrektywa ustanawia również zasady mające na celu zapobieganie emisjom do powietrza, wody i ziemi oraz, w przypadku braku takiej możliwości, mające na celu ich redukcję oraz zapobieganie wytwarzaniu odpadów, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska jako całości.”;

- 2) art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do rodzajów działalności przemysłowej, które powodują zanieczyszczenia, o których mowa w rozdziałach II–VIa.”;

- 3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 3) otrzymuje brzmienie:

„3) »instalacja« oznacza stacjonarną jednostkę techniczną, w której prowadzony jest co najmniej jeden rodzaj działalności wymieniony w załączniku I, w załączniku Ia lub w załączniku VII część 1, oraz wszystkie inne bezpośrednio związane czynności prowadzone na tym samym miejscu, które mają techniczny związek z działalnością wymienioną w tych załącznikach i które mogłyby mieć wpływ na emisje i zanieczyszczenie;”;

- b) pkt 12) otrzymuje brzmienie:

„12) »konkluzje dotyczące BAT« oznaczają dokument zawierający elementy dokumentu referencyjnego BAT i formułujący konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik, ich opisu, informacji służącej ocenie ich przydatności, poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami, poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami, minimalnej zawartości systemu zarządzania środowiskowego, w tym wartości odniesienia powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami, powiązanego monitoringu, powiązanych poziomów zużycia oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednich środków remediacji terenu;”;

- c) dodaje się pkt 13a) w brzmieniu:

„13a) »poziomy efektywności środowiskowej powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami« oznaczają różne poziomy efektywności środowiskowej, z wyjątkiem poziomów emisji, uzyskiwane w normalnych warunkach eksploatacji z wykorzystaniem najlepszej dostępnej techniki lub kombinacji najlepszych dostępnych technik;”;

d) pkt 17) otrzymuje brzmienie:

„17) »zainteresowana społeczność« oznacza społeczność, która jest lub może być dotknięta skutkami podejmowanych decyzji dotyczących udzielenia lub aktualizacji pozwolenia lub warunków pozwolenia lub która jest nimi zainteresowana; na użytek niniejszej definicji organizacje pozarządowe promujące ochronę zdrowia ludzkiego lub ochronę środowiska i spełniające wszelkie kryteria prawa krajowego uznaje się za mające interes w tym zakresie;”;

e) dodaje się pkt 23a), 23b) i 23c) w brzmieniu:

„23a) »świnie« oznacza świnie zgodnie z definicją w art. 2 dyrektywy Rady 2008/120/WE*;

23b) »bydło« oznacza zwierzęta domowe należące do gatunku *Bos taurus*;

23c) »duża jednostka przeliczeniowa inwentarza« lub »DJP« oznacza ekwiwalent wypasu jednej dorosłej krowy mlecznej produkującej rocznie 3 000 kg mleka, bez dodatkowych skoncentrowanych środków spożywczych, stosowany do wyrażenia wielkości gospodarstw prowadzących chów różnych kategorii zwierząt z zastosowaniem współczynników przeliczeniowych w odniesieniu do faktycznej produkcji w roku kalendarzowym, określonych w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 808/2014**.

* Dyrektywa Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń (Dz.U. L 47 z 18.2.2009, s. 5).

** Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 808/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 18).”;

f) dodaje się pkt 48)–53) w brzmieniu:

„48) »minerały przemysłowe« oznaczają minerały – z wyjątkiem rud metalonośnych, minerałów energetycznych, minerałów budowlanych i kamieni szlachetnych – stosowane w przemyśle do produkcji półproduktów lub produktów końcowych;

49) »rudy metalonośne« oznaczają rudy, z których uzyskuje się metale lub substancje metaliczne;

50) »poziomy emisji powiązane z nowymi technikami« oznaczają różne poziomy emisji uzyskiwane w normalnych warunkach eksploatacji z wykorzystaniem nowej techniki lub kombinacji nowych technik, wyrażone jako średnia w danym okresie w określonych warunkach odniesienia;

51) »poziomy efektywności środowiskowej powiązane z nowymi technikami« oznaczają różne poziomy efektywności środowiskowej, z wyjątkiem poziomów emisji, uzyskiwane w normalnych warunkach eksploatacji z wykorzystaniem nowej techniki lub kombinacji nowych technik;

52) »zapewnianie przestrzegania prawa« oznacza mechanizmy zapewnienia zgodności z przepisami z zastosowaniem trzech kategorii interwencji: promowanie przestrzegania prawa; monitorowanie przestrzegania prawa; działania następcze i egzekwowanie przepisów;

53) »wartości odniesienia« oznaczają różne orientacyjne poziomy efektywności środowiskowej powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami, inne niż poziomy emisji, i mogą obejmować:

- a) poziomy zużycia;
- b) poziomy zasobooszczędności i poziomy wtórnego wykorzystania w odniesieniu do zasobów materiałowych, wodnych i energetycznych;
- e) poziomy odpadów oraz inne poziomy uzyskane w określonych warunkach referencyjnych”;

4) art. 4 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, państwa członkowskie mogą ustanowić procedurę rejestracji instalacji objętych wyłącznie rozdziałem V lub rozdziałem VIa.”;

5) w art. 5 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4 Państwa członkowskie zapewniają, aby pozwolenia udzielane na podstawie niniejszego artykułu były udostępniane społeczności w internecie bezpłatnie i bez ograniczania dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników. Ponadto udostępnia się publicznie na tych samych warunkach streszczenie każdego pozwolenia. Streszczenie to zawiera co najmniej:

- a) przegląd podstawowych warunków pozwolenia;
- b) dopuszczalne wielkości emisji i dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej;
- c) wszelkie odstępstwa przyznane zgodnie z art. 15 ust. 4;
- d) wszelkie mające zastosowanie konkluzje dotyczące BAT;
- e) przepisy dotyczące ponownego rozpatrzenia i aktualizacji pozwolenia.

Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający format, jaki należy stosować na potrzeby streszczenia, o którym mowa w akapicie drugim. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.”;

- 6) art. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 7

Awarie i wypadki

Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*, w razie jakiegokolwiek awarii lub wypadku mających znaczący wpływ na zdrowie ludzkie lub środowisko państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby:

- a) operator niezwłocznie poinformował właściwe organy;
- b) operator niezwłocznie wprowadził środki mające na celu ograniczenie wpływu na środowisko i zapobiegnięcie dalszym ewentualnym awariom lub wypadkom;
- c) właściwy organ wymagał od operatora wprowadzenia wszelkich środków dodatkowych uznanych przez właściwy organ za niezbędne do ograniczenia wpływu na środowisko oraz zapobiegnięcia dalszym ewentualnym awariom lub wypadkom.

W przypadku wystąpienia awarii lub wypadku mających znaczący wpływ na zdrowie ludzkie lub środowisko w innym państwie członkowskim państwo członkowskie, na którego terytorium wystąpiły wypadek lub awaria, zapewnia bezzwłoczne poinformowanie właściwego organu w tym innym państwie członkowskim. Transgraniczna i multidyscyplinarna współpraca między dotkniętymi państwami członkowskimi ma na celu ograniczenie skutków dla zdrowia ludzkiego i środowiska i zapobiegania dalszym możliwym awariom lub wypadkom.

Artykuł 8

Brak zgodności

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności z warunkami pozwolenia.

Przyjmują również środki w zakresie zapewniania przestrzegania prawa w celu propagowania, monitorowania i egzekwowania zgodności z obowiązkami nałożonymi na osoby fizyczne lub prawne na podstawie niniejszej dyrektywy.

2. W przypadku naruszenia warunków pozwolenia państwa członkowskie zapewniają:
 - a) niezwłoczne poinformowanie właściwego organu przez operatora;
 - b) niezwłoczne wprowadzenie przez operatora niezbędnych środków w celu zapewnienia przywrócenia zgodności w możliwie najkrótszym czasie;

- c) wymaganie przez właściwy organ od operatora wprowadzenia wszelkich właściwych środków dodatkowych uznanych przez ten właściwy organ za niezbędne do przywrócenia zgodności.

W przypadku naruszenia warunków pozwolenia powodującego bezpośrednio zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub grożące znaczącym bezpośrednim negatywnym skutkiem dla środowiska oraz do chwili przywrócenia zgodności zgodnie z lit. b) i c) akapitu pierwszego eksploatacja instalacji, obiektu energetycznego spalania, spalarni odpadów, współspalarni odpadów lub ich odpowiednich części zostaje bezzwłocznie zawieszona.

- 3. W przypadku gdy naruszenie warunków pozwolenia wciąż powoduje zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub grozi znaczącym bezpośrednim negatywnym skutkiem dla środowiska i nie wdrożono niezbędnych działań na rzecz przywrócenia zgodności wskazanych w sprawozdaniu z kontroli, o którym mowa w art. 23 ust. 6, właściwy organ może zawiesić eksploatację instalacji, obiektu energetycznego spalania, spalarni odpadów, współspalarni odpadów lub ich odpowiednich części do czasu przywrócenia zgodności z warunkami pozwolenia.

* Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56).";

- 7) uchyla się art. 9 ust. 2;
- 8) w art. 11 dodaje się lit. fa), fb) i fc) w brzmieniu:
 - „fa) zasoby materiałowe i wodne wykorzystywane są w sposób efektywny, w tym poprzez wtórne wykorzystanie;
 - fb) uwzględniono, odpowiednio, całkowitą efektywność środowiskową łańcucha dostaw w całym cyklu życia;
 - fc) wdrożono system zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 14a;"
- 9) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. W celu opracowania, dokonania przeglądu oraz, w razie potrzeby, aktualizacji dokumentów referencyjnych BAT, Komisja organizuje wymianę informacji między państwami członkowskimi, zainteresowanymi branżami, organizacjami pozarządowymi promującymi ochronę środowiska, Europejską Agencją Chemikaliów oraz Komisją.";
 - b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Nie naruszając przepisów prawa konkurencji Unii, informacje uznawane za poufne informacje handlowe lub szczególnie chronione informacje handlowe przekazywane są jedynie Komisji oraz następującym osobom fizycznym, które podpisały umowę o zachowaniu poufności: urzędnikom służby cywilnej i innym funkcjonariuszom publicznym reprezentującym państwa członkowskie lub agencje Unii oraz przedstawicielom organizacji pozarządowych propagujących ochronę zdrowia ludzkiego lub ochronę środowiska. Wymiana informacji uznawanych za poufne informacje handlowe lub szczególnie chronione informacje handlowe pozostaje ograniczona do informacji wymaganych na potrzeby sporządzania, dokonywania przeglądów oraz, w stosownych przypadkach, aktualizacji dokumentów referencyjnych BAT, a takich poufnych informacji handlowych lub szczególnie chronionych informacji handlowych nie wykorzystuje się do innych celów.”;

10) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby pozwolenie obejmowało wszystkie środki niezbędne do spełnienia wymogów art. 11 i 18. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby pozwolenia przyznawano po konsultacjach ze wszystkimi odpowiednimi organami zapewniającymi zgodność z unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, w tym z normami jakości środowiska.”;

(ii) w akapicie drugim lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dopuszczalne wielkości emisji substancji zanieczyszczających wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 166/2006* oraz innych substancji zanieczyszczających, które mogą być emitowane z danej instalacji w znaczących ilościach, z uwzględnieniem ich właściwości i potencjału w zakresie przenoszenia zanieczyszczeń z jednego komponentu środowiska do innego;

* Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).”;

(iii) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej;”;

(iv) lit. b) otrzymuje brzmienie:

- „b) odpowiednie wymogi zapewniające ochronę gleby, wód podziemnych i wód powierzchniowych oraz środki dotyczące monitorowania i gospodarki odpadami wytwarzanymi przez instalację;”;
 - (v) dodaje się lit. ba) w brzmieniu:
 - „ba) odpowiednie wymogi dotyczące systemu zarządzania środowiskowego określone w art. 14a;”;
 - (vi) dodaje się lit. bb) w brzmieniu:
 - „bb) odpowiednie wymogi dotyczące monitorowania w odniesieniu do zużycia i wtórnego wykorzystania zasobów takich jak energia, woda i surowce;”;
 - (vii) w lit. d) dodaje się pkt (iii) w brzmieniu:
 - „(iii) informacji dotyczących postępów w realizacji celów polityki ochrony środowiska, o których mowa w art. 14a. Informacje takie są podawane do wiadomości publicznej;”;
 - (viii) lit. h) otrzymuje brzmienie:
 - „h) warunki dla oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji i wielkościami efektywności środowiskowej lub odniesienie do mających zastosowanie wymogów wymienionych w innym miejscu.”;
- 11) dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Artykuł 14a

System zarządzania środowiskowego

1. Państwa członkowskie wymagają, aby operator przygotował system zarządzania środowiskowego dla każdej instalacji objętej zakresem niniejszego rozdziału. System zarządzania środowiskowego jest zgodny z postanowieniami zawartymi w odpowiednich konkluzjach dotyczących BAT ustalających aspekty, które mają zostać objęte systemem zarządzania środowiskowego.

System zarządzania środowiskowego podlega okresowym przeglądom na potrzeby zapewnienia, że jest nadal odpowiedni, adekwatny i efektywny.
2. System zarządzania środowiskowego zawiera co najmniej:
 - a) cele polityki ochrony środowiska na rzecz ciągłej poprawy efektywności środowiskowej i bezpieczeństwa instalacji, obejmujące środki na potrzeby:
 - (i) unikania wytwarzania odpadów;
 - (ii) optymalizacji wykorzystania zasobów i ponownego wykorzystania wody;

- (iii) unikania lub ograniczenia ryzyka związanego z wykorzystaniem substancji stwarzających zagrożenie;
 - b) cele i wskaźniki efektywności w odniesieniu do znaczących aspektów środowiskowych uwzględniające wartości odniesienia określone w odpowiednich konkluzjach dotyczących BAT oraz efektywność środowiskową łańcucha dostaw w całym cyklu życia;
 - c) w przypadku instalacji objętych obowiązkiem przeprowadzania audytu energetycznego lub wprowadzenia systemu zarządzania energią zgodnie z art. 8 dyrektywy 2012/27/UE włączenie wyników tego audytu lub wprowadzenia systemu zarządzania energią zgodnie z art. 8 i załącznikiem VI do tej dyrektywy oraz środków na potrzeby wdrożenia zaleceń wynikających z audytu energetycznego lub wprowadzenia systemu zarządzania energią;
 - d) wykaz występujących w instalacji chemikaliów będących same w sobie substancjami stwarzającymi zagrożenie, stwarzającymi zagrożenie jako składniki innych substancji lub składniki mieszanin, ocenę ryzyka wpływu takich substancji na zdrowie ludzkie i na środowisko oraz analizę możliwości ich zastąpienia bezpieczniejszymi alternatywami;
 - e) środki wprowadzone w celu osiągnięcia celów środowiskowych i uniknięcia zagrożenia dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska, w tym w razie potrzeby środki naprawcze i zapobiegawcze;
 - f) plan transformacji, o którym mowa w art. 27d.
3. System zarządzania środowiskowego instalacji udostępniany jest w internecie bezpłatnie i bez ograniczania dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników.”;

12) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Dopuszczalne wielkości emisji, dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej, równoważne parametry oraz środki techniczne

1. Dopuszczalne wielkości emisji w odniesieniu do substancji zanieczyszczających mają zastosowanie w chwili, w której ma miejsce emisja z instalacji, a przy określaniu wielkości emisji nie uwzględnia się rozcieńczenia zanieczyszczeń przed tą chwilą.

W odniesieniu do pośrednich uwolnień substancji zanieczyszczających do wody, przy określaniu dopuszczalnej wielkości emisji z danej instalacji można uwzględnić wpływ oczyszczalni ścieków zlokalizowanej poza instalacją, pod warunkiem że operator zagwarantuje spełnienie wszystkich następujących wymogów:

- a) uwolnione substancje zanieczyszczające nie utrudniają funkcjonowania oczyszczalni ścieków;

- b) uwolnione substancje zanieczyszczające nie szkodzą zdrowiu personelu pracującego w systemach zbierania ścieków i oczyszczalniach ścieków;
- c) oczyszczalnia ścieków jest zaprojektowana i wyposażona do celów eliminowania uwolnionych substancji zanieczyszczających;
- d) całkowite obciążenie odnośnych substancji zanieczyszczających uwalnianych ostatecznie do wody nie zwiększa się w porównaniu z sytuacją, gdy emisje z przedmiotowej instalacji pozostawały zgodne z dopuszczalnymi wielkościami emisji określonymi dla bezpośrednich uwolnień zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków wymaganych na podstawie art. 18.

W załączniku do warunków pozwolenia właściwy organ wskazuje przyczyny zastosowania akapitu drugiego, w tym wyniki przeprowadzonej przez operatora oceny spełnienia wymaganych warunków.

W przypadkach gdy należy zmienić warunki pozwolenia, aby zapewnić spełnianie wymogów określonych w akapicie drugim, lit. a)–d), operator dostarcza zaktualizowaną ocenę.

- 2. Bez uszczerbku dla art. 18, dopuszczalne wielkości emisji i równoważne parametry oraz środki techniczne, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 2 opierają się na BAT, bez zalecania jakiegokolwiek techniki czy konkretnej technologii.
- 3. Właściwy organ określa możliwie najbardziej restrykcyjne dopuszczalne wielkości emisji zgodne z najniższymi emisjami osiągalnymi dzięki zastosowaniu w instalacji BAT i zapewniające, aby w normalnych warunkach eksploatacji emisje nie przekroczyły poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) określonych w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT, o których mowa w art. 13 ust. 5. Dopuszczalne wielkości emisji opierają się na ocenie operatora zawierającej analizę wykonalności osiągnięcia wielkości mieszczących się na najbardziej rygorystycznym krańcu przedziału BAT-AEL i wykazującej najlepszy wynik, jaki może osiągnąć instalacja przy zastosowaniu BAT opisanych w konkluzjach dotyczących BAT. Dopuszczalne wielkości emisji określa się na jeden z następujących sposobów:
 - a) określając dopuszczalne wielkości emisji podawane dla tych samych lub krótszych okresów i tych samych warunków odniesienia co poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami albo
 - b) określając inne dopuszczalne wielkości emisji niż te wymienione w lit. a) w zakresie wartości, okresów i warunków referencyjnych.

W przypadku określenia dopuszczalnych wielkości emisji zgodnie z lit. b), właściwy organ co najmniej raz w roku ocenia wyniki monitorowania emisji w celu zapewnienia, aby w normalnych warunkach eksploatacji emisje nie przekroczyły poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami.

- 3a. Właściwy organ określa dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej, zapewniające w normalnych warunkach eksploatacji nieprzekraczanie poziomów

efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami określonymi w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT, o których mowa w art. 13 ust. 5.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 oraz bez uszczerbku dla art. 18 właściwy organ może, w szczególnych przypadkach, ustalić mniej restrykcyjne dopuszczalne wielkości emisji. Odstępstwo takie może mieć zastosowanie tylko w przypadku, gdy ocena pokazuje, że osiągnięcie poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami opisanymi w konkluzjach dotyczących BAT prowadziłoby do nieproporcjonalnie wysokich kosztów w stosunku do korzyści dla środowiska, ze względu na:
 - a) położenie geograficzne danej instalacji lub lokalne warunki środowiskowe albo
 - b) charakterystykę techniczną danej instalacji.

W załączniku do warunków pozwolenia właściwy organ podaje przyczyny zastosowania akapitu pierwszego, w tym wyniki oceny i uzasadnienie nałożonych warunków.

Dopuszczalne wielkości emisji ustalone zgodnie z akapitem pierwszym nie przekraczają jednak dopuszczalnych wielkości emisji określonych w załącznikach do niniejszej dyrektywy, tam gdzie ma to zastosowanie.

Odstępstwa, o których mowa w niniejszym ustępie, są zgodne z zasadami określonymi w załączniku II. Właściwe organy zapewniają w każdym przypadku, aby nie spowodowano znaczącego zanieczyszczenia oraz aby osiągnięto wysoki poziom ochrony środowiska jako całości. Odstępstw nie przyznaje się, jeśli mogą one stanowić zagrożenie dla zgodności z normami jakości środowiska, o których mowa w art. 18.

Właściwe organy dokonują co cztery lata – lub w ramach każdorazowego ponownego rozpatrzenia warunków pozwolenia zgodnie z art. 21, jeżeli ponowne rozpatrzenie odbywa się wcześniej niż cztery lata po przyznaniu odstępstwa – ponownej oceny, czy odstępstwo przyznane zgodnie z niniejszym ustępem jest uzasadnione.

Komisja przyjmuje akt wykonawczy w celu ustanowienia znormalizowanej metodyki oceny nieproporcjonalności kosztów wdrożenia konkluzji dotyczących BAT względem potencjalnych korzyści dla środowiska, o których mowa w akapicie pierwszym. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.”;

- 13) dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Ocena zgodności

1. W celu oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. h) korekta pomiarów przeprowadzonych w celu ustalenia

zatwierdzonych średnich wielkości emisji nie może przekraczać niepewności pomiaru dotyczącej metody pomiarowej.

2. Komisja przyjmuje do [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy*] akt wykonawczy ustanawiający metodę pomiarową służącą do oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji określonymi w pozwoleniu w odniesieniu do emisji do powietrza i wody. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

Metoda, o której mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia co najmniej ustalenie zatwierdzonych średnich wielkości emisji i określa sposób wzięcia pod uwagę w ocenie zgodności niepewności pomiaru oraz częstości przekroczenia dopuszczalnych wielkości emisji.

3. Jeżeli instalacja objęta zakresem stosowania niniejszego rozdziału mieści się również w zakresie stosowania rozdziału III lub IV i wykazano, w oparciu o ust. 1 niniejszego artykułu, zgodność z dopuszczalnymi wielkościami emisji określonymi na podstawie niniejszego rozdziału, uznaje się, że instalacja jest również zgodna z dopuszczalnymi wielkościami emisji danych zanieczyszczeń określonymi na podstawie rozdziału III lub IV.”;

14) w art. 16 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

- „3. Jeżeli przyznano odstępstwo, o którym mowa w art. 15 ust. 4, państwa członkowskie zapewniają, aby operator monitorował stężenie obecnych w środowisku przyjmującym zanieczyszczeń będących przedmiotem odstępstwa. Wyniki monitorowania przekazuje się właściwemu organowi. W stosownych przypadkach do celów monitorowania, o którym mowa w niniejszym ustępie, stosuje się określone w innych właściwych przepisach Unii metody monitorowania i metody pomiarowe dotyczące poszczególnych przedmiotowych zanieczyszczeń.”;

15) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Normy jakości środowiska

W przypadku gdy norma jakości środowiska narzuca bardziej rygorystyczne warunki niż te osiągnięte przez zastosowanie najlepszych dostępnych technik, pozwolenie zawiera dodatkowe środki w celu zmniejszenia wkładu danej instalacji w zanieczyszczenie występujące na odnośnym obszarze.

W przypadku określenia w pozwoleniu bardziej rygorystycznych warunków, zgodnie z akapitem pierwszym, wymaga się, aby operator regularnie monitorował stężenie istotnych zanieczyszczeń wynikających z eksploatacji danych instalacji w środowisku przyjmującym i przekazywał właściwemu organowi wyniki monitorowania. Jeżeli metody monitorowania i metody pomiarowe dotyczące istotnych zanieczyszczeń określone są w innych właściwych przepisach Unii, metody te stosuje się do celów monitorowania, o którym mowa w niniejszym akapicie.”;

16) art. 21 ust. 5 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) gdy niezbędne jest zapewnienie zgodności z normą jakości środowiska, o której mowa w art. 18, w tym w przypadku nowej lub zmienionej normy jakości środowiska lub gdy stan środowiska przyjmującego wymaga ponownego rozpatrzenia pozwolenia, aby osiągnąć zgodność z planami i programami określonymi w przepisach Unii.”;

17) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) aktualizowaniu pozwolenia lub warunków pozwolenia dla instalacji zgodnie z art. 21 ust. 5 lit. a), b) i c);”;

(ii) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) aktualizowaniu pozwolenia zgodnie z art. 21 ust. 3 lub art. 21 ust. 4.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Po podjęciu decyzji o udzieleniu, ponownym rozpatrzeniu lub aktualizacji pozwolenia właściwy organ udostępnia publicznie – w tym systematycznie za pośrednictwem internetu, bezpłatnie i nie ograniczając dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników – następujące informacje w odniesieniu do lit. a), b) i f):”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wyniki konsultacji przeprowadzonych przed podjęciem decyzji, w tym konsultacji przeprowadzonych zgodnie z art. 26, oraz wyjaśnienie sposobu uwzględnienia tych konsultacji w decyzji;”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy organ udostępnia publicznie, w tym systematycznie za pośrednictwem internetu, bezpłatnie i nie ograniczając dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników, następujące elementy:

a) odpowiednie informacje dotyczące środków podjętych przez operatora po ostatecznym zakończeniu działalności zgodnie z art. 22;

b) wyniki monitorowania emisji, wymaganego na mocy warunków pozwolenia, pozostające w dyspozycji właściwych organów;

c) wyniki monitorowania, o którym mowa w art. 16 ust. 3 i w art. 18 akapit drugi.”;

18) w art. 25 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Udział w procedurze odwoławczej nie może być uzależniony od roli, jaką zainteresowany członek społeczności odegrał na etapie partycypacyjnym procedur podejmowania decyzji na podstawie niniejszej dyrektywy.

Procedura odwoławcza jest uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki, niedyskryminacyjna ze względu na koszty i przewiduje odpowiednie i skuteczne mechanizmy dochodzenia roszczeń, w tym w stosownych przypadkach nakazy sądowe.”;

19) art. 26 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy państwo członkowskie jest świadome, że eksploatacja instalacji może mieć znaczący negatywny wpływ na środowisko innego państwa członkowskiego, lub w przypadku gdy zwróci się o to państwo członkowskie, które może zostać w znaczący sposób narażone, państwo członkowskie, na którego terytorium został złożony wniosek o pozwolenie zgodnie z art. 4 lub art. 20 ust. 2, przesyła temu innemu państwu członkowskiemu wszelkie wymagane informacje podane lub udostępnione zgodnie z załącznikiem IV w tym samym czasie, w którym publicznie je udostępnia. Na podstawie tych informacji przeprowadza się konsultacje między tymi dwoma państwami członkowskimi zapewniając, aby uwagi od państwa członkowskiego, które może zostać w znaczący sposób narażone, były przekazane przed podjęciem decyzji przez właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium złożono wniosek o wydanie pozwolenia. W przypadku nieprzekazania uwag w okresie konsultacji z zainteresowaną społecznością przez państwo członkowskie, które może zostać w znaczący sposób narażone, właściwy organ przystępuje do procedury udzielania pozwolenia.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach, o których mowa w ust. 1, wniosek o udzielenie pozwolenia był również udostępniany społeczności państwa członkowskiego, które może zostać w znaczący sposób narażone, oraz aby wniosek pozostawał dostępny przez taki sam okres, jaki przewidziano w państwie członkowskim złożenia wniosku.”;

20) po art. 26 dodaje się następujący nagłówek:

„ROZDZIAŁ IIa

WSPIERANIE INNOWACYJNOŚCI”;

21) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 27*

Nowe techniki

Państwa członkowskie zachęcają, w stosownych przypadkach, do rozwijania i stosowania nowych technik w szczególności wtedy, gdy techniki takie wskazano w konkluzjach dotyczących BAT, dokumentach referencyjnych BAT lub w ustaleniach

Ośrodka Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych, o którym mowa w art. 27a.”;

22) dodaje się art. 27a–27d w brzmieniu:

„Artykuł 27a

Ośrodek Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych

1. Komisja ustanawia i prowadzi Ośrodek Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych („ośrodek” lub „INCITE”).
2. Ośrodek gromadzi i analizuje informacje dotyczące innowacyjnych technik, w tym nowych technik istotnych dla wszystkich rodzajów działalności objętych zakresem niniejszej dyrektywy, i charakteryzuje poziom ich rozwoju oraz efektywność środowiskową. Komisja bierze pod uwagę ustalenia ośrodka przy przygotowywaniu programu prac dotyczącego wymiany informacji, o którym mowa w art. 13 ust. 3 lit. b), oraz przy opracowywaniu, dokonywaniu przeglądu oraz aktualizacji dokumentów referencyjnych BAT, o którym mowa w art. 13 ust. 1.
3. Ośrodek jest wspomagany przez:
 - a) przedstawicieli państw członkowskich;
 - b) właściwe instytucje publiczne;
 - c) właściwe instytuty badawcze;
 - d) organizacje badawczo-technologiczne;
 - e) przedstawicieli odnośnych sektorów;
 - f) dostawców technologii;
 - g) organizacje pozarządowe wspierające ochronę środowiska;
 - h) Komisję.
4. Ośrodek podaje do wiadomości publicznej swoje ustalenia z zastrzeżeniem ograniczeń ustanowionych w art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/4/WE.

Komisja przyjmuje akt wykonawczy przedstawiający szczegółowe uzgodnienia konieczne na potrzeby ustanowienia i funkcjonowania ośrodka. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

Artykuł 27b

Badanie nowych technik

Nie naruszając przepisów art. 18 właściwy organ może udzielić tymczasowego odstępstwa od wymogów określonych w art. 15 ust. 2 i 3 oraz od zasad określonych w art. 11 lit. a) i b) w odniesieniu do badania nowych technik w całkowitym okresie nieprzekraczającym 24 miesięcy.

Poziomy emisji powiązane z nowymi technikami

Na zasadzie odstępstwa od art. 21 ust. 3 właściwy organ może określić dopuszczalne wielkości emisji zapewniające, aby w terminie sześciu lat od publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT zgodnie z art. 13 ust. 5, odnoszących się do głównej działalności danej instalacji, emisje w normalnych warunkach eksploatacji nie przekraczały poziomów emisji powiązanych z nowymi technikami określonych w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT.

Transformacja w kierunku czystego, neutralnego dla klimatu przemysłu o obiegu zamkniętym

1. Państwa członkowskie wymagają, aby operator do 30 czerwca 2030 r. włączył do swojego systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 14a, plan transformacji każdej instalacji realizującej którykolwiek z rodzajów działalności wskazanych w pkt 1, 2, 3, 4, 6.1a i 6.1b załącznika I. Plan transformacji zawiera informacje o sposobie przekształcenia instalacji w okresie 2030–2050 w celu przyczynienia się do powstania do 2050 r. zrównoważonej, czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym, stosując format, o którym mowa w ust. 4.

Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby organizacja zajmująca się audytem, z którą operator podpisał umowę w ramach swojego systemu zarządzania środowiskowego, dokonała do dnia 31 grudnia 2031 r. oceny zgodności planów transformacji, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, z wymogami określonymi w akcie wykonawczym, wskazanym w ust. 4.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby operator w ramach przeglądu warunków pozwolenia zgodnie z art. 21 ust. 3 po publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT opublikowanych po 1 stycznia 2030 r. włączył do swojego systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 14a, plan transformacji każdej instalacji prowadzącej jakąkolwiek działalność wymienioną w wykazie w załączniku I, o której nie ma mowy w ust. 1. Plan transformacji zawiera informacje o sposobie przekształcenia instalacji w okresie 2030–2050 w celu przyczynienia się do powstania do 2050 r. zrównoważonej, czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym, wykorzystując format, o którym mowa w ust. 4.

Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby organizacja zajmująca się audytem, z którą operator podpisał umowę w ramach swojego systemu zarządzania środowiskowego, dokonała oceny zgodności planów transformacji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, z wymogami określonymi w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 4.

3. Operator podaje swój plan transformacji, a także wyniki oceny, o której mowa w ust. 1 i 2, do wiadomości publicznej w ramach publikacji swojego systemu zarządzania środowiskowego.

4. Komisja przyjmie do 30 czerwca 2028 r. akt wykonawczy określający format planów transformacji. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.”;

23) art. 42 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do instalacji do zgazowania lub pirolizy, jeżeli gazy lub ciecze powstałe w wyniku tego przetwarzania termicznego odpadów są przed spalaniem przetworzone w takim stopniu, że:

- a) spalanie nie powoduje wyższego poziomu emisji niż energetyczne spalanie najmniej zanieczyszczających paliw dostępnych na rynku, które mogłyby zostać spalane w instalacji;
- b) w przypadku emisji innych niż tlenki azotu, tlenki siarki i pyły spalanie nie powoduje wyższego poziomu emisji niż emisje ze spalania lub współspalania odpadów.”;

24) po art. 70 dodaje się następujący nagłówek:

„ROZDZIAŁ VIa

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE CHOWU DROBIU, ŚWIŃ I BYDŁA”;

25) po nagłówku „ROZDZIAŁ VIa” dodaje się art. 70a–70i w brzmieniu:

„*Artykuł 70a*

Zakres

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do rodzajów działalności wymienionych w załączniku Ia, które osiągają wartości progowe przepustowości określone w tym załączniku.

Artykuł 70b

Zasada łączenia

Jeżeli co najmniej dwie instalacje są zlokalizowane blisko siebie i mają tego samego operatora albo jeśli instalacje pozostają pod kontrolą operatorów powiązanych stosunkiem gospodarczym lub prawnym, instalacje te uznaje się za jedną jednostkę na potrzeby obliczania progu wydajności, o którym mowa w art. 70a.

Artykuł 70c

Pozwolenia

1. Państwa członkowskie wprowadzają środki niezbędne do zapewnienia, aby żadna instalacja objęta zakresem niniejszego rozdziału nie była eksploatowana bez pozwolenia oraz aby jej eksploatacja była zgodna z zasadami eksploatacji, o których mowa w art. 70i.

Państwa członkowskie mogą włączać wymogi dotyczące niektórych kategorii instalacji objętych zakresem niniejszego rozdziału do ogólnych wiążących zasad, o których mowa w art. 6.

Państwa członkowskie określają procedurę dotyczącą udzielania pozwolenia na instalacje objęte zakresem niniejszego rozdziału. Procedury te obejmują co najmniej informacje wymienione w ust. 2.

2. Wnioski o pozwolenia zawierają opis co najmniej następujących elementów:
 - a) instalacji i jej działania;
 - b) rodzaju zwierząt;
 - c) wydajności instalacji;
 - d) źródeł emisji z instalacji;
 - e) charakteru i ilości przewidywalnych emisji z instalacji do każdego komponentu środowiska.
3. Wnioski zawierają również podsumowanie informacji szczegółowych o charakterze nietechnicznym wskazanych w ust. 2.
4. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby operator bezzwłocznie informował właściwe organy o każdej planowanej istotnej zmianie dotyczącej instalacji objętej zakresem niniejszego rozdziału, która może mieć wpływ na środowisko. W stosownych przypadkach właściwe organy ponownie rozpatrują i uaktualniają pozwolenie.

Artykuł 70d

Obowiązki operatora

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby operator prowadził monitorowanie emisji oraz powiązanych poziomów efektywności środowiskowej zgodnie z zasadami eksploatacji, o których mowa w art. 70i.

Operator rejestruje i przetwarza wszystkie wyniki monitorowania przez okres co najmniej sześciu lat w sposób umożliwiający weryfikację ich zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji i dopuszczalnymi wielkościami efektywności środowiskowej zawartymi w zasadach eksploatacji, o których mowa w art. 70i.

2. W przypadku braku zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji i dopuszczalnymi wielkościami efektywności środowiskowej określonymi w zasadach eksploatacji, o których mowa w art. 70i, państwa członkowskie wymagają, aby operator wprowadził niezbędne środki na potrzeby zapewnienia przywrócenia zgodności w najkrótszym możliwym czasie.
3. Operator zapewnia, aby wszelkie rozrzucanie na powierzchni ziemi odpadów, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub innych pozostałości wytwarzanych przez instalację odbywało się zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami określonymi w zasadach eksploatacji, o których mowa w art. 70i, i innymi odpowiednimi przepisami Unii, oraz aby nie powodowało znaczącego zanieczyszczenia środowiska.

Artykuł 70e

Monitorowanie

1. Państwa członkowskie zapewniają prowadzenie odpowiedniego monitorowania zgodnie z zasadami eksploatacji, o których mowa w art. 70i.
2. Wszystkie wyniki monitorowania są rejestrowane, przetwarzane i prezentowane w sposób umożliwiający właściwemu organowi weryfikację ich zgodności z warunkami eksploatacji, dopuszczalnymi wielkościami emisji i dopuszczalnymi wielkościami efektywności środowiskowej zawartymi w ogólnych wiążących zasadach, o których mowa w art. 6, lub w pozwoleniu.
3. Na żądanie operator bezzwłocznie udostępnia właściwemu organowi dane i informacje wymienione w ust. 2 niniejszego artykułu. Właściwy organ może wystąpić z takim żądaniem w celu zweryfikowania zgodności z zasadami eksploatacji, o których mowa w art. 70i. Właściwy organ występuje z takim żądaniem, jeżeli członek społeczności złoży wniosek o dostęp do danych lub informacji wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 70f

Brak zgodności

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wielkości emisji i poziomy efektywności środowiskowej monitorowane zgodnie z zasadami eksploatacji, o których mowa w art. 70i, nie przekraczały dopuszczalnych wielkości emisji i dopuszczalnych wielkości efektywności środowiskowej określonych w tych zasadach.
2. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczny system monitorowania przestrzegania prawa, oparty albo na kontrolach środowiskowych, albo na innych środkach, służący sprawdzaniu zgodności z wymaganiami określonymi w niniejszym rozdziale.
3. W przypadku braku zgodności z wymaganiami określonymi w niniejszym rozdziale państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ zobowiązał operatora do wprowadzenia wszelkich środków – oprócz środków wprowadzonych przez

operatora na podstawie art. 70d – koniecznych do zapewnienia niezwłocznego przywrócenia zgodności.

W przypadku gdy brak zgodności powoduje znaczne lokalne pogorszenie jakości powietrza, wody lub gleby, lub gdy ten brak zgodności stwarza lub może stwarzać znaczne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, właściwy organ zawiesza eksploatację instalacji do czasu przywrócenia zgodności.

Artykuł 70g

Informowanie i angażowanie społeczeństwa

1. Państwa członkowskie zapewniają zainteresowanej społeczności możliwość wczesnego i skutecznego udziału w następujących procedurach:
 - a) przygotowanie ogólnych wiążących zasad, o których mowa w art. 6, dotyczących pozwoleń dla instalacji objętych zakresem niniejszego rozdziału;
 - b) udzielanie pozwolenia na nowe instalacje objęte zakresem niniejszego rozdziału;
 - c) udzielanie zaktualizowanego pozwolenia zgodnie z art. 70c ust. 4 dotyczącego jakiegokolwiek istotnej zmiany w istniejącej instalacji objętej zakresem niniejszego rozdziału.
2. Właściwy organ udostępnia publicznie, w tym systematycznie za pośrednictwem internetu, bezpłatnie i nie ograniczając dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników, następujące dokumenty i informacje:
 - a) pozwolenie;
 - b) wyniki konsultacji przeprowadzonych zgodnie z ust. 1;
 - c) ogólne wiążące zasady, o których mowa w art. 6, mające zastosowanie do instalacji objętych zakresem niniejszego rozdziału;
 - d) sprawozdania z kontroli instalacji objętych zakresem niniejszego rozdziału.

Artykuł 70h

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zgodnie z odnośnym krajowym systemem prawnym, członkowie zainteresowanej społeczności mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, w celu zakwestionowania materialnej i proceduralnej legalności decyzji, działań lub zaniechań objętych niniejszym rozdziałem, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - a) mają wystarczający interes;

- b) powołują się na naruszenie prawa, w przypadku gdy administracyjne procedury prawne państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego.

Udział w procedurze odwoławczej nie może być uwarunkowany rolą, jaką zainteresowany członek społeczności odegrał na etapie partycypacyjnym procedur podejmowania decyzji na podstawie niniejszej dyrektywy.

Procedura odwoławcza jest uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki, niedyskryminacyjna ze względu na koszty i przewiduje odpowiednie i skuteczne mechanizmy dochodzenia roszczeń, w tym w stosownych przypadkach nakazy sądowe.

- 2. Państwa członkowskie określają na jakim etapie mogą być kwestionowane decyzje, działania lub zaniechania.

Artykuł 70i

Zasady eksploatacji

- 1. Komisja ustanawia zasady eksploatacji zawierające wymagania zgodne z najlepszymi dostępnymi technikami dotyczącymi rodzajów działalności wymienionych w załączniku Ia, które obejmują następujące elementy:
 - a) dopuszczalna wielkość emisji;
 - b) wymogi dotyczące monitorowania;
 - c) praktyki rozrzucania na powierzchni ziemi;
 - d) praktyki zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli;
 - e) dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej;
 - f) inne środki zgodne z załącznikiem III.

Zasady eksploatacji uwzględniają między innymi charakter, rodzaj, wielkość i zagęszczenie tych instalacji oraz specyficzne cechy systemów chowu bydła opartych na pastwiskach, w których to systemach chów zwierząt jest jedynie sezonowo prowadzony w instalacjach mieszczących się w budynkach.

- 2. Komisja przyjmuje do [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] akt delegowany zgodnie z art. 76 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie zasad eksploatacji, o których mowa w ust. 1.
- 3. Państwa członkowskie zapewniają zgodność wszystkich warunków pozwolenia dla przedmiotowych instalacji z zasadami eksploatacji, o których mowa w ust. 1, w terminie 42 miesięcy od wejścia w życie aktu delegowanego ustanawiającego te zasady.”;

26) art. 73 ust. 1 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„Do dnia 30 czerwca 2028 r., a następnie co pięć lat, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dokonujące przeglądu wdrażania niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie to uwzględnia dynamikę innowacji oraz przegląd, o którym mowa w art. 8 dyrektywy 2003/87/WE.

Sprawozdanie to zawiera ocenę potrzeby podjęcia przez Unię działań w postaci ustanowienia lub aktualizacji minimalnych wymogów obowiązujących w całej Unii, dotyczących dopuszczalnych wielkości emisji oraz zasad monitorowania i zgodności rodzajów działalności objętych zakresem konkluzji dotyczących BAT przyjętych w poprzednim pięcioletnim okresie, w oparciu o następujące kryteria:

- a) wpływ danych rodzajów działalności na środowisko jako całość oraz na zdrowie ludzkie;
- b) stan zaawansowania wdrażania najlepszych dostępnych technik w odniesieniu do danych rodzajów działalności.”;

27) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 74

Zmiany załączników

1. Aby umożliwić dostosowanie niniejszej dyrektywy do postępu naukowo-technicznego w oparciu o najlepsze dostępne techniki, Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 76 w odniesieniu do dostosowania załącznika V części 3 i 4, załącznika VI części 2, 6, 7 i 8 oraz załącznika VII części 5, 6, 7 i 8, w związku z postępowaniem naukowo-technicznym.
2. Aby umożliwić spełnienie przez niniejszą dyrektywę celów w zakresie zapobiegania emisji zanieczyszczeń lub jej zmniejszenia oraz osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 76 w celu zmiany załącznika I lub załącznika Ia do niniejszej dyrektywy przez dodanie do nich działalności rolno-przemysłowej spełniającej poniższe kryteria:
 - a) ma wpływ na zdrowie ludzkie lub środowisko, w szczególności na skutek emisji zanieczyszczeń i zużycia zasobów, lub oczekuje się, że będzie miała taki wpływ;
 - b) jej efektywność środowiskowa różni się wewnątrz Unii;
 - c) istnieje możliwość poprawienia jej pod względem wywieranego przez nią wpływu na środowisko dzięki zastosowaniu najlepszych dostępnych technik lub innowacyjnych technik;
 - d) ocenia się, że włączenie jej w zakres niniejszej dyrektywy na podstawie jej wpływu na środowisko, gospodarkę i społeczeństwo ma korzystny stosunek korzyści społecznych do kosztów gospodarczych.

3. Przed przyjęciem na podstawie niniejszego artykułu aktu delegowanego Komisja przeprowadza odpowiednie konsultacje z zainteresowanymi stronami.

Komisja podaje do wiadomości publicznej odpowiednie badania i analizy wykorzystane podczas przygotowywania aktu delegowanego przyjętego zgodnie z niniejszym artykułem, najpóźniej w momencie przyjęcia tego aktu delegowanego.”;

- 28) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 75

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet.

Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

- 29) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 76

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 48 ust. 5, art. 70i i art. 74, powierza się Komisji na okres 5 lat od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 48 ust. 5, art. 70i i art. 74, może w każdej chwili zostać odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 15 ust. 4 lub art. 48 ust. 5 lub art. 74 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;
- 30) uchyla się art. 77 i 78;
- 31) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 79

Sankcje

1. Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i wprowadzają wszelkie środki niezbędne do zapewnienia stosowania tych sankcji. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o tych przepisach i środkach, a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.
2. Sankcje, o których mowa w ust. 1, obejmują grzywny proporcjonalne do obrotu osoby prawnej lub dochodu osoby fizycznej, która dopuściła się naruszenia. Poziom takich grzywien wylicza się w taki sposób, aby skutecznie pozbawiały one osobę, która odpowiada za naruszenie, korzyści ekonomicznych uzyskanych w wyniku tego naruszenia. Jeżeli naruszenia się powtarzają, poziom grzywien stopniowo się zwiększa. W przypadku naruszenia popełnionego przez osobę prawną maksymalna wysokość takich grzywien wynosi co najmniej 8 % rocznego obrotu operatora w danym państwie członkowskim.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby sankcje, o których mowa w ust. 1, w stosownych przypadkach należycie uwzględniały następujące kwestie:
 - a) charakter, wagę i skalę naruszenia;
 - b) umyślny lub nieumyślny charakter naruszenia;
 - c) ludność lub środowisko, na którą lub na które naruszenie wpłynęło, mając na uwadze wpływ naruszenia na osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.”;

32) dodaje się art. 79a w brzmieniu:

„Artykuł 79a

Odszkodowanie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku wystąpienia szkód dla zdrowia ludzkiego wynikających z naruszenia środków krajowych wprowadzonych na podstawie niniejszej dyrektywy osoby, których szkody dotyczą, miały prawo dochodzenia odszkodowania od odpowiednich osób fizycznych lub prawnych lub, w stosownych przypadkach, od właściwych organów odpowiedzialnych za naruszenie i do uzyskania takiego odszkodowania.
 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organizacje pozarządowe promujące ochronę zdrowia ludzkiego lub ochronę środowiska i spełniające wszelkie kryteria prawa krajowego, jako część zainteresowanej społeczności, mogły reprezentować osoby poszkodowane i podejmować działania zbiorowe w celu uzyskania odszkodowania. Państwa członkowskie zapewniają, aby roszczenia z tytułu naruszenia wywołującego szkodę nie można było dochodzić dwukrotnie – ze strony osób poszkodowanych i organizacji pozarządowych, o których mowa w niniejszym ustępie.
 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe przepisy i procedury dotyczące dochodzenia odszkodowania były opracowane i stosowane w taki sposób, aby nie uniemożliwiały lub nadmiernie nie utrudniały korzystania z prawa do odszkodowania za szkody spowodowane naruszeniem na podstawie ust. 1.
 4. W przypadku dochodzenia odszkodowania zgodnie z ust. 1 w oparciu o dowody, na podstawie których można domniemywać istnienie związku przyczynowego między szkodą a naruszeniem, państwa członkowskie zapewniają, aby obowiązek udowodnienia, że naruszenie nie spowodowało szkody ani się do tego nie przyczyniło, spoczywał na osobie odpowiedzialnej za to naruszenie.
 5. Państwa członkowskie zapewniają, aby terminy przedawnienia dotyczące wnoszenia powództw o odszkodowanie, o którym mowa ust. 1, były nie krótsze niż okres pięciu lat. Bieg tych terminów nie może rozpocząć się przed ustaniem naruszenia ani przed momentem, w którym osoba dochodząca odszkodowania dowie się – lub są uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że się dowie – iż poniosła szkodę w wyniku naruszenia określonego w ust. 1.”;
- 33) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy;
- 34) dodaje się załącznik Ia w brzmieniu określonym w załączniku II do niniejszej dyrektywy;
- 35) załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 1999/31/WE

Uchyła się art. 1 ust. 2 dyrektywy 1999/31/WE.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

- Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

- 09 Zasoby naturalne i środowisko

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

- nowego działania
- nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁸²
- przedłużenia bieżącego działania
- połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

- Ochrona środowiska i zdrowia publicznego przed szkodliwymi skutkami zanieczyszczeń pochodzących z dużych instalacji rolno-przemysłowych.
- Tworzenie konkurencyjnych równych warunków działania o wysokim poziomie ochrony zdrowia i środowiska.
- Stymulowanie głębokiej transformacji rolno-przemysłowej na rzecz realizacji celów określonych w Europejskim Zielonym Ładzie, tj. eliminacji zanieczyszczeń, osiągnięcia neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla, stworzenia nietoksycznego środowiska i urzeczywistnienia gospodarki o obiegu zamkniętym.
- Zapewnienie lepszego dostępu do informacji i wymiaru sprawiedliwości oraz zwiększenie udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji.

⁸² O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

- Zwiększenie skuteczności dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych.
- Zapewnienie, aby IED przyczyniła się do upowszechnienia nowych technik w ramach trwającej transformacji przemysłowej, również dzięki bardziej dynamicznemu wydawaniu pozwoleń dla dużych instalacji i dokonywaniu przeglądów tych pozwoleń.
- Wspieranie upowszechniania technik i inwestowania w nie z wykorzystaniem synergii, jednocześnie zapobiegając zanieczyszczeniom i emisjom dwutlenku węgla i je ograniczając.
- Przyczynienie się do przejścia na stosowanie bezpieczniejszych i mniej toksycznych chemikaliów, zwiększenia zasobooszczędności (energia, woda i zapobieganie powstawaniu odpadów) oraz rozszerzenia obiegu zamkniętego.
- Przeciwdziałanie szkodliwym skutkom dla zdrowia i środowiska wynikającym z działalności rolno-przemysłowej, która obecnie nie jest uregulowana przepisami IED.
- Zapewnienie osobom prywatnym i społeczeństwu obywatelskiemu lepszego dostępu do informacji, udziału w procesie podejmowania decyzji oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości (w tym skutecznego dochodzenia roszczeń) w związku z wydawaniem pozwoleń, eksploatacją i kontrolą instalacji podlegających regulacji.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

- *Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.*

- Proponowana dyrektywa pozwoli usunąć niedociągnięcia wskazane w ocenie IED i doprowadzi do ściślejszego dostosowania do szerszych celów polityki dotyczącej Europejskiego Zielonego Ładu.
- Ułatwi szersze upowszechnianie innowacyjnych technik usuwania zanieczyszczeń i będzie sprzyjać stosowaniu metod produkcji, które są zasobooszczędne, oparte na obiegu zamkniętym i bezemisyjne, zwiększając tym samym odporność UE i ograniczając szkodliwy wpływ na zdrowie publiczne i różnorodność biologiczną. We wniosku uwzględnione zostaną również obawy zainteresowanych stron dotyczące obecnych i przyszłych interakcji między ograniczaniem emisji zanieczyszczeń (usuwanie zanieczyszczeń) a emisji gazów cieplarnianych (obniżenie emisyjności), w tym spójność polityki w celu maksymalizacji wkładu instalacji rolno-przemysłowych w realizację dwóch powiązanych celów UE: zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń i neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla.
- Ponadto przyszłe zharmonizowane i publikowane „streszczenia pozwoleń” ułatwią dostęp do informacji o wpływie instalacji rolno-przemysłowych na środowisko i zwiększą udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji.

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

- *Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.*

- Źródłem najważniejszych wskaźników umożliwiających śledzenie postępów w realizacji celów tej inicjatywy będą informacje obejmujące całkowite emisje zanieczyszczeń zgłaszane przez operatorów do Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń (E-PRTR). Wskaźniki te są opracowywane regularnie, są porównywalne i można łatwo uzyskać do nich dostęp za pośrednictwem Europejskiego Portalu Emisji Przemysłowych zarządzanego przez EEA.
- Wyższy stopień szczegółowości sprawozdawczości w zakresie emisji zanieczyszczeń na poziomie instalacji umożliwi monitorowanie głównych procesów w obrębie sektorów, których efektywność środowiskowa poprawia się lub pozostaje w tyle.
- Włączenie sprawozdawczości w zakresie zużycia zasobów umożliwi określenie nowych wskaźników dotyczących zużycia materiałów, wody i energii, co umożliwi śledzenie postępów w zakresie zasobooszczędności.
- Monitorowanie tempa opracowywania i upowszechniania innowacji oraz wynikającej z nich transformacji sektorów objętych IED koniecznej do celów osiągnięcia celów UE na lata 2030 i 2050 będzie odbywało się za pomocą nowego mechanizmu zarządzanego przez Ośrodek Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych (INCITE) dzięki wykorzystaniu następujących wskaźników:
 - poziom gotowości technologicznej (TRL) nowych technik w poszczególnych sektorach;
 - wyniki w zakresie emisji nowych technik;
 - przewidywane terminarz rozpowszechnienia tych technologii w terenie;
 - poziom osiągnięcia wskaźników docelowych w poszczególnych sektorach objętych IED.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

- Niniejsza ocena skutków finansowych dotyczy zapewnienia służbom Komisji (ENV i JRC) oraz ECHA środków finansowych na realizację szeregu nowych działań przewidzianych we wniosku dotyczącym IED. Są to działania o różnym charakterze:
 - działania jednorazowe związane z przygotowaniem i negocjowaniem aktów wykonawczych;
 - regularne zadania, tj. takie, które wykraczają poza obecnie wykonywane obowiązki związane z wdrażaniem i egzekwowaniem przepisów i wynikają z poszerzenia i pogłębienia zakresu dyrektywy;
 - zadania związane z przygotowaniem i obsługą INCITE.
- **Terminarz:**
 - II kwartał 2022 r. – IV kwartał 2023 r.: negocjacje w sprawie wniosku. Ze względu na

złożony charakter wniosku i konieczność koordynacji ze zmianą E-PRTR negocjacje mogą wymagać więcej zasobów i czasu niż zazwyczaj;

– II kwartał 2024 r. – IV kwartał 2027 r.: rozpoczęcie prac nad nowymi dokumentami BREF (dokumentami referencyjnymi dotyczącymi najlepszych dostępnych technik) i opracowanie ich. Powodem opracowania dokumentów BREF jest rozszerzenie zakresu przewidziane we wniosku. Proces ten obejmuje prace techniczne i zatwierdzenie przez zainteresowane strony i jest przypisany głównie do JRC;

– I kwartał 2024 r. – IV kwartał 2027 r.: przeglądy dokumentów BREF; dodatkowe zasoby w ramach przeglądów są związane z nowymi elementami, które będą musiały zostać uwzględnione w dokumentach BREF, takimi jak gospodarka o obiegu zamkniętym, obniżenie emisyjności i tworzenie mniej toksycznego środowiska. Proces ten obejmuje prace techniczne i zatwierdzenie przez zainteresowane strony i jest przypisany głównie do JRC;

– I kwartał 2024 r. – IV kwartał 2027 r.: rozpoczęcie i przeprowadzenie prac technicznych mających na celu wsparcie przygotowania aktu wykonawczego dotyczącego gospodarstw chowu zwierząt gospodarskich. Choć nie jest to dokument BREF jako taki, oczekuje się, że proces opracowywania treści technicznej aktu wykonawczego będzie przebiegał podobnie jak w przypadku procesu opracowywania dokumentów BREF;

– I kwartał 2024 r.: ECHA rozpocznie opracowywanie metodyki służącej wymianie informacji na temat wpływu chemikaliów określonych w dokumentach BREF na zdrowie ludzkie i środowisko;

– I kwartał 2024 r. – IV kwartał 2025 r.: prace analityczne mające na celu przygotowanie trzech aktów wykonawczych oraz negocjacje w ich sprawie. Akty te będą dotyczyć ustanowienia zharmonizowanej metodyki stosowania odstępstw (art. 15 ust. 4), wspólnych zasad oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji na podstawie rozdziału II (art. 15a) oraz funkcjonowania INCITE. W tym ostatnim przypadku zarówno JRC, jak i DG ds. Środowiska będą miały do odegrania rolę w zapewnieniu pełnej zgodności ze standardami określonymi w dokumentach BREF, przejrzystości i partycypacyjnego charakteru INCITE;

– I kwartał 2024 r.: uruchomienie INCITE;

– I kwartał 2026 r. – IV kwartał 2027 r.: prace analityczne i przygotowawcze przed przyjęciem aktu wykonawczego dotyczącego planów transformacji oraz działania następcze. Obejme to uzgodnienie decyzji w kwestii formy i zakresu aktu wykonawczego;

– I kwartał 2026 r. – IV kwartał 2027 r.: prace przygotowawcze na potrzeby sprawozdania w sprawie synergii z systemem ETS. Sprawozdanie ma być gotowe w 2028 r.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii

- Przyczyny działania na poziomie europejskim (*ex ante*)
 - Państwa członkowskie nie mogą same skutecznie łagodzić wpływu zanieczyszczeń pochodzących z instalacji rolno-przemysłowych ze względu na transgraniczny charakter zanieczyszczeń. Ponadto w przypadku braku wspólnego unijnego podejścia do ustanawiania norm efektywności środowiskowej te same sektory podlegałyby różnym przepisom dotyczącym kontroli zanieczyszczeń w każdym państwie członkowskim. Może to doprowadzić do powstania nierównych warunków działania, rozdrobnienia jednolitego rynku i utrudnienia realizacji polityki UE w zakresie ochrony środowiska i zdrowia.
- Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*)
 - System IED oparty na BAT wraz z E-PRTR stanowią źródło informacji wykorzystywanych przez wszystkie państwa członkowskie i dostarczanych w ramach jednolitego procesu wymiany informacji na poziomie UE, dzięki czemu państwa członkowskie nie muszą tworzyć odrębnych procesów krajowych. Operatorzy obiektów we wszystkich państwach członkowskich osiągają korzyści ekonomiczne, ponieważ muszą przestrzegać tylko jednego, jednolitego ogólnounijnego podejścia regulacyjnego. Z systemu unijnego w coraz większym stopniu korzystają państwa trzecie, co sprzyja tworzeniu równych warunków działania na poziomie międzynarodowym.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

- W ocenie IED stwierdzono, że dyrektywa jest zasadniczo skuteczna w zapobieganiu i kontrolowaniu zanieczyszczeń powietrza, wody i gleby pochodzących z działalności przemysłowej, a także w przyspieszaniu włączania BAT do działalności. Proces sporządzania dokumentów BREF i identyfikacji BAT przebiegał prawidłowo i stanowi uznany model zarządzania opartego na współpracy i współtworzenia przepisów. Nadal istnieją niedociągnięcia w zakresie zasobooszczędności, gospodarki o obiegu zamkniętym i nietoksycznych metod produkcji oraz w zakresie wychwytywania znaczącego strumienia emisji przemysłowych z niektórych sektorów, co prowadzi do niedoskonałości rynku: zanieczyszczający nie ponoszą rzeczywistych kosztów generowanych przez siebie zanieczyszczeń. Ponadto dyrektywa nie jest skuteczna pod względem wspierania nowych procesów produkcji, technologii i innowacji.
- W latach 2017–2019 DG ds. Środowiska testowała metodykę dotyczącą działania ośrodka innowacji. Było to następstwem badania z 2015 r., w którym przeanalizowano warianty poprawy upowszechniania innowacji i wymiany informacji na temat nowych technik. Ogólnym celem ośrodka innowacji było określenie najnowszych technik w drodze zaangażowania szerokiego grona zainteresowanych stron oraz ocena stopnia rozwoju tych technik przy użyciu poziomów gotowości technologicznej (TRL). Podejście to zastosowano w przypadku dokumentów BREF dotyczących wyrobów włókienniczych, rzeźni i produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz w przypadku technologii związanych z kwestiami przekrojowymi i stwierdzono, że jest efektywne i skuteczne we wspieraniu procesu przeglądu dokumentów BREF. Wniosek dotyczący INCITE opiera się na wnioskach z projektów pilotażowych.

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

- Działanie to jest spójne z polityką UE w innych dziedzinach oraz z bieżącymi inicjatywami wynikającymi z Europejskiego Zielonego Ładu.

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

- **Obecna sytuacja:**

- Za wszelkie działania związane z dokumentami BREF odpowiada Europejskie Biuro ds. Zintegrowanego Zapobiegania Zanieczyszczeniom i Ich Kontroli (EIPPCB, część JRC), utworzone w 1997 r. w celu organizowania wymiany informacji pomiędzy Komisją Europejską, państwami członkowskimi UE, przemysłem i organizacjami pozarządowymi zajmującymi się ochroną środowiska na temat najlepszych dostępnych technik (BAT) stosowanych w celu zapobiegania zanieczyszczeniom przemysłowym i ich kontroli. Biuro dysponuje *know-how*, wiedzą i swobodą potrzebnymi do sprawnego prowadzenia tego procesu. Zapewnia, aby dane były wiarygodne, proces nie był stronniczy, a informacje były chronione, dzięki czemu proces ten znajduje uznanie wśród państw członkowskich, organizacji pozarządowych zajmujących się ochroną środowiska i przemysłu.

- Obecnie (marzec 2022 r.) powyższymi zadaniami związanymi z dokumentami BREF zajmują się pracownicy naukowcy w wymiarze 15 EPC, przy wsparciu pracowników sekretariatu i wsparcia IT w wymiarze 2,5 EPC. Umożliwia to ciągłą pracę nad opracowywaniem i przeglądem maksymalnie około ośmiu dokumentów BREF jednocześnie. Biuro jest w pełni (w 100 %) finansowane z budżetu instytucjonalnego JRC, bez żadnego wkładu ze strony DG ds. Środowiska (brak porozumienia administracyjnego).

- Do 2022 r. Europejskie Biuro ds. IPPC opracowało 34 dokumenty BREF, z których większość już poddano przeglądowi i aktualizacji. Każdy dokument BREF jest wynikiem wieloletniego gromadzenia i wymiany informacji w ramach sektorowych technicznych grup roboczych *ad hoc*, z których każda liczy ponad 100 ekspertów. Każdy dokument BREF zawiera rozdziały/sekcje poświęcone nowym technikom.

- DG ds. Środowiska wspiera Europejskie Biuro ds. IPPC w jego pracach, zapewnia wdrażanie i egzekwowanie IED. Przygotowuje również niezbędne wytyczne, akty wykonawcze i prowadzi dialog z państwami członkowskimi. Na realizację tych zadań przeznaczono siedem EPC.

- Jeśli chodzi o ECHA, to obecnie agencja nie posiada prawnego mandatu do wykonywania jakichkolwiek zadań związanych z IED. Niemniej jednak w ciągu ostatnich kilku lat Europejskie Biuro ds. Zintegrowanego Zapobiegania Zanieczyszczeniom i Ich Kontroli regularnie konsultowało się z ECHA podczas przeglądu dokumentów BREF, która przekazywała różne informacje dotyczące substancji chemicznych i podejść do zarządzania chemikaliami, nie przeznaczając jednak jednoznacznie zasobów na potrzeby tych zadań związanych z dokumentami BREF.

Współpraca między Europejskim Biurem ds. Zintegrowanego Zapobiegania Zanieczyszczeniom i Ich Kontroli a ECHA w procesie opracowywania dokumentów BREF rozpoczęła się jako program pilotażowy w 2017 r. przy okazji przeglądu dokumentu BREF dotyczącego wyrobów włókienniczych; współpracę uznano za bardzo owocną. Oprócz tego ECHA angażowała się w działania związane z dokumentami BREF na zasadzie *ad hoc*. Długoterminowe zaangażowanie i wsparcie ECHA związane z opracowywaniem dokumentów BREF i samych BAT ma zasadnicze znaczenie dla całościowego uwzględnienia chemikaliów w pozwoleniach dla instalacji objętych IED – od obecności chemikaliów w surowcach (pierwotnych lub wtórnych) do ich obecności w emisjach z instalacji, jak również w wytwarzanych odpadach i produktach ubocznych.

- Weryfikacja skuteczności innowacyjnych technologii środowiskowych stosowanych przez mniejsze organizacje przemysłowe odbywa się obecnie w ramach programu weryfikacji technologii środowiskowych (ETV) za pomocą sieci jednostek weryfikujących zarządzanych przez Europejski Instytut Innowacji i Technologii. Jak dotąd nie uczestniczył on w procesie opracowywania dokumentów BREF.

- **Najlepszy wariant**

Przyszłe rozszerzenie zakresu IED i rozszerzenie zakresu dokumentów BREF

- Europejskie Biuro ds. Zintegrowanego Zapobiegania Zanieczyszczeniom i Ich Kontroli (część JRC) działa w jedynych w swoim rodzaju warunkach i prowadzi współpracę w wielu obszarach polityki. Ze względu na wiedzę specjalistyczną, doświadczenie i *know-how* uważa się, że JRC jest najbardziej odpowiednie do realizacji nowych i rozszerzonych zadań związanych z dokumentami BREF. Ośrodek Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych (INCITE) to nowy rodzaj działalności, który wytworzy wartość dodaną dzięki zebraniu informacji z wielu różnych inicjatyw UE poświęconych innowacjom. Będzie to również punkt zbieżny dla różnych strategii politycznych, umożliwiając wskazanie możliwości zwiększenia synergii. Utworzenie INCITE w ramach JRC przyniesie korzyści w postaci zwiększenia efektywności i synergii wynikających z bliskości względem Europejskiego Biura ds. Zintegrowanego Zapobiegania Zanieczyszczeniom i Ich Kontroli, zaangażowania w prace nad dokumentami BREF i ugruntowanych relacji z przemysłem. Ponadto wnioski dotyczące zmiany IED osadza koncepcję nowych technik i związanych z nimi poziomów emisji i efektywności środowiskowej w powiązanych implikacjach prawnych. Wiąże się to z obawami dotyczącymi poufności i wrażliwości danych. JRC posiada doświadczenie w radzeniu sobie z tymi kwestiami. Niektóre proste, czasochłonne zadania biurowe (dbanie o aktualność danych zainteresowanych stron, monitorowanie baz danych dotyczących patentów/programu „Horyzont Europa”/funduszy innowacyjnych, zadania związane z organizacją spotkań, publikacje) można zlecić na zewnątrz.

Przyszły rozszerzony zakres dokumentów BREF (chemikalia)

- Mając na uwadze udaną współpracę nad dokumentem BREF dotyczącym wyrobów włókienniczych, ECHA posiada wiedzę specjalistyczną, dzięki której agencja jest najlepiej przygotowana do realizacji zadań związanych z systemem zarządzania chemikaliami. Rola ECHA polegałaby na zapewnieniu:

– przeprowadzenia odpowiedniej identyfikacji (i w razie potrzeby wyboru)

właściwych substancji w odniesieniu do każdego sektora/dokumentu BREF. Obejmie to charakterystykę zastosowań tych substancji w sektorach uwzględnionych w dokumentach BREF, w tym określenie najlepszych praktyk służących stosowaniu najbezpieczniejszych alternatyw dostępnych na rynku. Poprawi to przejrzystość i spójność różnych przepisów (IED, REACH, rozporządzenie CLP);

– stosowania właściwej terminologii w procesach opracowywania dokumentów BREF (np. substancja, czynnik ułatwiający procesy chemiczne, surowiec);

– prawidłowości najlepszych dostępnych techniki związanych z chemikaliami (takie jak techniki dotyczące zastępowania) pod względem technicznym;

– aby dokumenty informacyjne na spotkanie inicjujące i końcowe, sporządzone przez Europejskie Biuro ds. Zintegrowanego Zapobiegania Zanieczyszczeniom i Ich Kontroli, dotyczyły kwestii chemikaliów;

– udzielenia wsparcia Europejskiemu Biuru ds. Zintegrowanego Zapobiegania Zanieczyszczeniom i Ich Kontroli w dostępie do informacji w bazie danych ECHA;

– udzielenia wsparcia w odpowiadaniu na pytania lub uwagi zainteresowanych stron, w przypadku gdy potrzebna jest wiedza specjalistyczna na temat substancji chemicznych.

- To zintegrowane podejście pozwala na uwzględnienie dwóch aspektów strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności: 1) promowanie bezpiecznych i zrównoważonych chemikaliów już na etapie projektowania oraz 2) dążenie do zerowego poziomu zanieczyszczenia chemicznego w środowisku. W rezultacie Komisja zapewni, aby prawodawstwo dotyczące emisji przemysłowych przyczyniało się do stosowania bezpieczniejszych chemikaliów w unijnym przemyśle poprzez wprowadzenie wymogu przeprowadzania ocen ryzyka na miejscu oraz ograniczenie stosowania substancji wzbudzających szczególnie duże obawy.

- Obecnie żaden inny organ UE nie jest w stanie poradzić sobie z tak złożonym zadaniem. Ponieważ ECHA prowadzi jedyną w swoim rodzaju bazę danych dotyczącą chemikaliów, jak również posiada wiedzę fachową w zakresie wydobywania i pozyskiwania informacji z tej bazy, agencja jest najlepiej przygotowana do zapewnienia wkładu niezbędnego w procesie opracowywania/przejrzenia dokumentów BREF w przypadku informacji dotyczących substancji. Ponadto agencja zgromadziła obszerne *know-how* i wiedzę w zakresie udzielania przedstawicielom przemysłu technicznych i naukowych wskazówek dotyczących oceny ryzyka związanego z substancjami chemicznymi. Dzięki temu ECHA jako jedyna może zapewnić operatorom instalacji objętych IED wytyczne na temat organizacji wykazu chemikaliów i zarządzania nim w celu przeprowadzenia oceny ryzyka na poziomie obiektu, przy jednoczesnym wykorzystaniu wiedzy na temat REACH/IED w celu ułatwienia integracji REACH–IED.

- **Rozpatrzone warianty dotyczące INCITE:**

– *Udzielenie zamówień publicznych konsultantom:* Choć rozwiązanie to ma zalety pod względem elastyczności, nie zdejmuje z Komisji Europejskiej ciężaru prowadzenia prac analitycznych i nadzorczych. Uzyskanie realnych i solidnych wyników wymaga od

Komisji długoterminowego zaangażowania w INCITE. Wiąże się to z faktem, że konieczna transformacja przemysłowa, w przeprowadzeniu której pomoc ma zmieniona dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych, będzie trwała ponad jedno dziesięciolecie ze względu na jej złożoność i wielkość powiązanych inwestycji. Ponadto część z informacji gromadzonych przez INCITE będzie wrażliwa z punktu widzenia działalności gospodarczej, a sukces INCITE zależy od umiejętności radzenia sobie z takimi informacjami. Powierając prace nad gromadzeniem i analizowaniem danych dotyczących nowych technik konsultantom, Komisja znalazłaby się w trudnej sytuacji, jeżeli chodzi o dwie kluczowe kwestie wskazane powyżej, ponieważ nie można było by zagwarantować ani długoterminowego zaangażowania, ani akceptacji ze strony zainteresowanych stron;

– *ETV* – (w ramach Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii, *EIT*) posiada zdolność przeprowadzania procesu weryfikacji, niemniej jednak posiada ograniczone doświadczenie w zakresie monitorowania i redukcji zanieczyszczeń oraz w zakresie czystszych procesów produkcji; *ETV* opiera się na kompetencjach jednostek weryfikujących, a Komisja ma ograniczone możliwości kierowania takimi pracami. Z niedawnej oceny *ETV* wynika, że stopień wykorzystania systemu jest ograniczony i dlatego nie zyskał on jeszcze szerokiego uznania w sektorach przemysłowych, co jest niezbędne do powodzenia procesu opracowywania dokumentów BREF. Ze względu na sposób zarządzania *ETV* (szereg jednostek weryfikujących) określenie stałej procedury lub zorganizowanej komunikacji, które ułatwiłoby przekazywanie informacji z unijnego systemu *ETV* do technicznej grupy roboczej ds. dokumentów BREF i zapewniłyby jego jakość, może być trudne;

– *Europejska Agencja Środowiska (EEA)* – jest wysoce wyspecjalizowana w dostarczaniu rzetelnych, niezależnych informacji o środowisku (w tym o kosztach zanieczyszczeń), a jej wiedza o technologiach i procesach przemysłowych będzie musiała zostać poszerzona, co będzie wymagało czasu. Byłoby to zadanie o innym charakterze niż zadania określone w rozporządzeniu ustanawiającym *EEA*.

– *DG ds. Środowiska* – aby wykonać tak złożone zadanie, będzie musiała zbudować zdolności i zaangażować wsparcie zewnętrzne. Ten drugi element wiąże się z podobnymi wyzwaniami, jak te opisane w pierwszym punkcie.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

- **Ograniczony czas trwania**

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

- **Nieograniczony czas trwania**

Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2024 r.,

po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania⁸³

- **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

- przez agencje wykonawcze

- **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

- **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;

- organom prawa publicznego;

- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

⁸³ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

- *Określić częstotliwość i warunki*

- Inicjatywa ta obejmuje zamówienia publiczne, porozumienie administracyjne ze JRC, zwiększenie wkładu na rzecz ECHA oraz zmiany w zasobach ludzkich Komisji. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

- Nie dotyczy – por. powyżej

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

- Nie dotyczy – por. powyżej

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

- Nie dotyczy – por. powyżej

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

- *Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.*

- Nie dotyczy – por. powyżej

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Istniejące linie budżetowe

- Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletni	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład
------------------	-----------------	----------------	-------

ch ram finansowych	Numer	Zrózn./niezrózn. ⁸⁴	państw EFTA ⁸⁵	krajów kandydujących ⁸⁶	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
3	09.10.01 – Europejska Agencja Chemikaliów	Zrózn.	TAK	NIE	NIE	NIE
3	09.02.02 – Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia	Zrózn.	TAK	NIE	NIE	NIE
7	20.01.02.01 – Wynagrodzenia i świadczenia (personel statutowy)	Niezrózn.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 01 01 – Personel kontraktowy	Niezrózn.	NIE	NIE	NIE	NIE

⁸⁴ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

⁸⁵ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁸⁶ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	Dział 3 – Zasoby naturalne i środowisko
---	-------	---

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

DG: ENV			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027 (i kolejne lata)	OGÓLEM
• Środki operacyjne							
Linia budżetowa 09 02 02 Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia	Środki na zobowiązania (1a)		0,645	0,645	0,445	0,445	2,180
	Środki na płatności (2a)		0,645	0,645	0,445	0,445	2,180
Linia budżetowa 09 02 02 Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia – porozumienie administracyjne z JRC	Środki na zobowiązania (1b)		1,424	1,470	1,567	1,618	6,079
	Środki na płatności (2b)		1,424	1,470	1,567	1,618	6,079
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁸⁷							
Linia budżetowa		(3)					

⁸⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

OGÓLEM środki dla DG ENV	Środki na zobowiązania	=1a+1b +3	2,069	2,115	2,012	2,063	8,259
	Środki na płatności	=2a+2b +3	2,069	2,115	2,012	2,063	8,259

Koszty DG ds. Środowiska wynikają z konieczności sfinansowania udzielenia zamówień w celu sporządzenia analiz pomocniczych na potrzeby opracowania nowych dokumentów BREF i przeglądów takich dokumentów, wsparcia opracowywania metodyki na potrzeby aktów wykonawczych (art. 15 ust. 4 – zamówienia dotyczące metodyki stosowania odstępstw, art. 14 ust. 1 – zamówienia dotyczące wspólnych zasad oceny zgodności, art. 27d – plany transformacji), monitorowania i wspierania wdrażania i zgodności (art. 27a – podsumowanie/analiza wyników i art. 73 – sprawozdanie w sprawie synergii z systemem ETS);

DG ds. Środowiska poniesie również koszty porozumienia administracyjnego, które ma zostać podpisane z JRC. Porozumienie to umożliwi utworzenie i sprawne funkcjonowanie Ośrodka Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych (INCITE) oraz rozszerzenie działalności Europejskiego Biura ds. Zintegrowanego Zapobiegania Zanieczyszczeniom i Ich Kontroli (w szczególności opracowanie nowych dokumentów BREF), co doprowadzi do wdrożenia środków przedstawionych we wniosku w sprawie IED. Koszty te obejmą 10 nowych EPC (10 pracowników kontraktowych – GF IV, koszt 5,079 mln EUR), którzy zostaną zatrudnieni przez JRC (koszty personelu uwzględniają koszty pośrednie JRC) – pracownicy ci zajmą się nowymi zadaniami wynikającymi ze zmiany IED, a w szczególności zadaniami związanymi z rozszerzonym zakresem IED, poszerzonym zakresem dokumentów BREF, zapewnieniem działania INCITE (gromadzenie danych, analizy, prowadzenie sekretariatu, publikacje itp.).

Porozumienie administracyjne obejmie również specjalne środki na pokrycie kosztów wynikających np. z organizacji oficjalnych spotkań i warsztatów z udziałem zainteresowanych stron w trakcie prac nad opracowaniem dokumentów BREF dla nowych sektorów (szacunkowo 0,200 mln EUR w latach 2024–2027), potrzeb w zakresie zamówień na analizę danych podczas przygotowywania dokumentów BREF i sprawozdań dotyczących nowych technik (0,400 mln EUR w latach 2024–2027) oraz zamówień na nowe systemy informatyczne na potrzeby nowego Ośrodka Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych (INCITE) – szacunkowo 0,400 mln EUR w okresie objętym analizą.

Agencja: ECHA			Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓLEM

			2024	2025	2026	2027	
Tytuł 1: Wydatki na personel	Środki na zobowiązania	(1a)	0,570	0,581	0,593	0,605	2,349
	Środki na płatności	(2a)	0,570	0,581	0,593	0,605	2,349
Tytuł 2: Infrastruktura	Środki na zobowiązania	(1a)	0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
	Środki na płatności	(2a)	0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania	(1b)					
	Środki na płatności	(2b)					
OGÓŁEM środki na rzecz ECHA	Środki na zobowiązania	=1a+1b +3	0,620	0,631	0,643	0,655	2,549
	Środki na płatności	=2a+2b +3	0,620	0,631	0,643	0,655	2,549

Koszty ECHA obejmują koszty 3 nowych EPC, których zadaniem będzie:

- eksploracja baz danych ECHA i generowanie wykazu substancji stwarzających zagrożenie, co do których można przypuszczać, że są stosowane w sektorach objętych dokumentami BREF; wyodrębnienie informacji dotyczących substancji (status regulacyjny, klasyfikacja, nazwa substancji), scharakteryzowanie zastosowań tych substancji w sektorach uwzględnionych w dokumentach BREF, w tym określenie najlepszych praktyk służących stosowaniu najbezpieczniejszych alternatyw dostępnych na rynku, a także zapewnienie wsparcia technicznego przy przeglądach dokumentów BREF (posiedzenia technicznej grupy roboczej, przegląd, inne czynności techniczne) – 2 EPC;
- opracowanie wytycznych na potrzeby systemu zarządzania chemikaliami skupiających się na strukturze danych dotyczących wykazu chemikaliów (substancji i mieszanin) w obiekcie i związanych z dalszym rozwojem metodyki oceny ryzyka na poziomie

obiektu oraz udział w opracowaniu wytycznych dotyczących dokonywania porównawczej oceny ryzyka między substancjami, które operator wykorzystuje w swoich procesach/produktach, a możliwymi substancjami alternatywnymi – 1 EPC.

Wymagany wzrost wkładu UE na rzecz ECHA zostanie zrównoważony odpowiednim zmniejszeniem środków przydzielonych na program LIFE (linia budżetowa 09.0202 – *Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia*).

			2024	2025	2026	2027	Ogółem
• OGÓLEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania (4)		2,689	2,746	2,655	2,718	10,808
	Środki płatności (5)		2,689	2,746	2,655	2,718	10,808
• OGÓLEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy	(6)						
OGÓLEM środki na DZIAŁ 3 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania =4+6						10,808
	Środki płatności =5+6		1,777	1,777	1,577	1,577	10,808

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	Dział 7 – Europejska administracja publiczna
---	-------	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM
DG: ENV							
• Zasoby ludzkie			0,560	0,560	0,560	0,560	2,240
OGÓŁEM DG ENV		Środki	0,560	0,560	0,560	0,560	2,240
			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych		Środki na zobowiązania	0,560	0,560	0,560	0,560	2,240
		Środki na płatności	0,560	0,560	0,560	0,560	2,240

Dodatkowi pracownicy DG ds. Środowiska (3 AD, 1 CA) będą wykonywać następujące zadania:

- przygotowywanie i doprowadzanie do przyjęcia nowych aktów wykonawczych Komisji;
- prowadzenie dialogu z państwami członkowskimi i Europejskim Biurem ds. Zintegrowanego Zapobiegania Zanieczyszczeniom i Ich Kontroli w ramach JRC;
- przygotowywanie i wprowadzanie w życie zasad dotyczących utworzenia, uprawnień i funkcjonowania INCITE oraz uczestniczenie w jego pracach;
- dostarczanie niezbędnych informacji JRC i ECHA, gdy jest to wymagane, oraz w odniesieniu do bieżących wydarzeń politycznych i legislacyjnych;
- określanie i rozwijanie synergii z ETS w celu poprawy ogólnych wyników instalacji rolno-przemysłowych oraz sporządzenie sprawozdania na temat tych wyników;

- coroczne analizowanie zebranych danych w celu:
 - zapewnienia realizacji celów polityki (wdrażanie, egzekwowanie);
 - wskazanie możliwych usprawnień w zarządzaniu zapobieganiem emisjom przemysłowym i ich kontrolą;
- wykonywanie bieżących zadań związanych z rozszerzonym zakresem IED i dokumentów BREF, w tym udział w posiedzeniach technicznych grup roboczych w Sewilli, kontakty z zainteresowanymi stronami i innymi właściwymi służbami Komisji, a także wspieranie państw członkowskich w transpozycji, wdrażaniu i przestrzeganiu nowego systemu IED.

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty			Rok 2024		Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓLEM			
	PRODUKT																			
↓	Rodzaj ⁸⁸	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁸⁹ ...																				
– Produkt																				
– Produkt																				
– Produkt																				

⁸⁸ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁸⁹ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”.

Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																		
CEL SZCZEGÓLOWY nr 2																		
– Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		
OGÓLEM																		

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ECHA

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM
--	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	0,570	0,581	0,593	0,605	2,349
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)	0	0	0	0	0
Personel kontraktowy	0	0	0	0	0
Oddelegowani eksperci krajowi	0	0	0	0	0

OGÓLEM	0,570	0,581	0,593	0,605	2,349
---------------	-------	-------	-------	-------	--------------

Wymagania dotyczące pracowników (EPC):

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM
--	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	3	3	3	3	3/rok
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)	0	0	0	0	0
Personel kontraktowy	0	0	0	0	0
Oddelegowani eksperci krajowi	0	0	0	0	0

OGÓLEM	3	3	3	3	3/rok
---------------	----------	----------	----------	----------	--------------

Dodatkowy personel ECHA będzie wspierał wdrażanie systemów zarządzania środowiskowego. W szczególności opracuje on wytyczne na potrzeby systemu zarządzania chemikaliami, zapewni identyfikację i wybór odpowiednich substancji dla każdego sektora/dokumentu BREF, opracuje dobre praktyki sektorowe dotyczące stosowania najbezpieczniejszych substancji na rynku, a następnie zastosuje właściwą terminologię w procesach opracowywania dokumentów BREF (np. substancja, czynnik ułatwiający procesy chemiczne i surowiec). Będzie dbać o ogólną jakość BAT związanych z chemikaliami (np. w zakresie technik zastępowania), przygotowywać dokumenty informacyjne na spotkanie inicjujące i końcowe dotyczące dokumentów BREF, sporządzane przez Europejskie Biuro ds. Zintegrowanego Zapobiegania Zanieczyszczeniom i Ich Kontroli, które dotyczą kwestii związanych z chemikaliami. Ponadto będzie pomagać Europejskiemu Biuru ds. Zintegrowanego Zapobiegania Zanieczyszczeniom i Ich Kontroli w korzystaniu z informacji znajdujących się w bazie danych ECHA oraz w odpowiadaniu na pytania i uwagi zainteresowanych stron, w przypadku gdy potrzebna jest wiedza specjalistyczna z dziedziny chemikaliów.

Zastosowano współczynnik korygujący 118,6 (współczynnik kosztów utrzymania w Finlandii), jak również wzrost inflacyjny w wysokości 2 %.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie w Komisji

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027 i kolejne lata
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)				
• DG ENV – 20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	3	3	3	3
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁹⁰				
• DG ENV 20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	1	1	1	1

⁹⁰ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

• OGÓLEM	4	4	4	4
----------	---	---	---	---

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- Wniosek/inicjatywa:

może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

- Do pokrycia wydatków poniesionych przez DG ENV oraz na zrównoważenie wzrostu dotacji ECHA wykorzystane zostaną środki przydzielone na program LIFE.

wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

wymaga rewizji WRF.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody